

આ પુસ્તક રખડતું મુઠ્ઠી આશાતના કરવી નહિ

શ્રીમાન પૂર્વાચાર્યકૃત

પ્રાચીન સ્તવન સજ્જાયાદિ

સં ગ્ર હ

પ્રસિદ્ધ કર્તા

મહેતા નાગરદાસ પ્રગણભાઈ

દોશીવાડની પ્રાણ-અમદાવાદ.

વીર સંવત ૨૪૬૬

વિક્રમ સંવત ૧૯૯૬

પ્રત ૧૦૦૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ પ્રચલિત

[ગુજરાતી સાહિત્યકોશ]

પ્રકાશન ૨૭૦૮૮ કિલો

૫૧૨૫ ૨૫૫૫ - ૫૫

વર્ગ ૭૩૦ ૨૫૫

શ્રીમાન્ પૂર્વાચાર્ય કૃત.

પ્રાચીન સ્તવન, સજ્જાયાદિ સંગ્રહ

શ્રીમાન્ આચાર્ય મહારાજ શ્રી મુલચંદ્રજી મહારાજના
સંવાદાના સાધ્વીજી મહારાજ શ્રી ગુલાબશ્રીજી,
તેમની શિષ્યા સદાશ્રીજી, તેમની શિષ્યા રૂતેહ-
શ્રીજી તેમના શિષ્યા જમનાશ્રીજી તેમની
શિષ્યા લાવણ્યશ્રીજી, તેમનાં ગુરુએન
રતનશ્રીજી તથા તેમનાં પ્રશિષ્યા
મુક્તિશ્રીજી તથા મહેન્દ્રશ્રીજી
ના ઉપદેશથી

પ્રસિદ્ધ કર્તા

મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ
દેશીવાડાની પોળ-અમદાવાદ

પૂજ્યપાદ ગુરંગીજી મહારાજશ્રી રતનશ્રીજી

મહારાજ સાહેબ પાલણપુરમાં કાળના વાસમાં
વિવેકવિજયજીના ઉપાશ્રયમાં સં. ૧૯૯૫ નું
ચોમાસુ રહી ત્યાં ઉપાશ્રયમાં બેસનાર ખડેનોને
ઉપદેશ આપી આ પુસ્તક છપાવવા માટે જે
પરીશ્રમ લીધો છે તેના માટે આભાર માનું છું.

લી.

પ્રકાશક.

મુદ્રક : કેશવલાલ સાંકળચંદ શાહ. ધી વીરવિજય
પ્રિ. પ્રેસ રતનપોળ, સાગરની ખડકી-અમદાવાદ.

આ પુસ્તક છાપવામાં અગાઉથી મદદ આપનારના નામે।

- ૨૫) શ્રી શાહ ખાતે
- ૫) શ્રી શાહ ખાતે
- ૫) કેસરખેન (આદરગંજવાળાં)
- ૫) સમુખેન (સાંમણ)
- ૫) બખુખેન.
- ૪) કેસરખેન. (જીવા મહેતાની કચેરી)
- ૨) ચંદણખેન કોઠારી.
- ૨) ગજરાખાઈ.
- ૨) ધાપુભાઈ દોશી.
- ૨) ચંપાખેન સંઘવી.
- ૨) શ્રી શાહ ખાતે.
- ૨) ધાપુખાઈ નાના દેરા પાસે.
- ૨) હીરાખાઈ.
- ૨) સમુખાઈ મહેતા.

૨) પાણેન.

૨) પાણેન ઢાળવાસ.

૨) કેસરબેન. (ખુબ પીતાંબરનો માદ)

૧) પસીઆઈ નવાપરા.

૧) ઉદાંઆઈ.

૧) લખમીઆઈ.

૧) નાથીઆઈ.

૧) મકીબેન.

૧) ચંચળબેન કોઠારી. બાદરગંજ.

૧) ચંચળબેન ઢાળવાસ.

૧) જીવી બેન.

૧) અબુઆઈ.

૧) રૂખીઆઈ.

૧) સમુઆઈ કાજીની આંબલી.

૧) કેસરબેન કાજીની આંબલી.

—

અનુક્રમણિકા

૧ શ્રી નેમનાથપ્રભુના ઢાલીયાં.	૧—૨૬
૨ શ્રી જંબુસ્વામીનું અષ્ટ ઢાલીયું.	૨૬—૩૬
૩ શ્રી નેમનાથજીનું ચૈત્યવંદન.	૩૬—૪૨
૪ શ્રી જીનપૂજ્યાનું ચૈત્યવંદન.	૪૨—૪૪
૫ શ્રી અરિહંતાદિનું ચૈત્યવંદન.	૪૪—૪૫
૬ શ્રી પાર્શ્વનાથનું ચૈત્યવંદન.	૪૬—૪૭
૭ શ્રી ઋષભજિન સ્તવન.	૪૭—૫૨
૮ શ્રી સુમતિ નાથજીનું સ્તવન.	૫૨—૫૩
૯ શ્રી શાન્તિ નાથજીનું સ્તવન.	૫૩—૫૬
૧૦ શ્રી નેમ નાથજીનું સ્તવન.	૫૬—૫૭
૧૧ શ્રી પાર્શ્વજીનનું સ્તવન.	૫૭—૫૯
૧૨ શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન	૫૦—૬૦
૧૩ શ્રી પત્રરતીથી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.	૬૦—૬૩
૧૪ શ્રી વીર પ્રભુનું સ્તવન.	૬૩—૬૫
૧૫ શ્રી વીર ભગવાનની ત્રિનંતી.	૬૫—૬૯

૧૬ શ્રી વીર ભગવાનનું નિશાળ ગયણું.	૬૯-૭૩
૧૭ શ્રી સીમંધર સ્વામિનું સ્તવન.	૭૩-૭૪
૧૮ શ્રી ગૌતમ સ્વામીનું સ્તવન.	૭૫-૭૫
૧૯ શ્રી સિદ્ધાયલનું સ્તવન.	૭૭-૭૮
૨૦ શ્રી શત્રુંજયનું સ્તવન.	૭૮-૮૦
૨૧ શ્રી કુમતિ ઉથાપકનું સ્તવન.	૮૦-૮૨
૨૨ શ્રી ઋષભદેવની સ્તુતિ.	૮૨-૮૩
૨૩ શ્રી નેમનાથજીનો સ્તુતિ.	૮૩-૮૪
૨૪ શ્રી પાર્શ્વનાથની થોથો.-૨	૮૫-૮૬
૨૫ શ્રી વર્ધમાન તપની સ્તુતિ.	૮૬
૨૬ શ્રી સીમંધરજીની થોથો.	૮૬-૮૮
૨૭ શ્રી મૌન એકાદશી સ્તુતિ.	૮૮-૮૯
૨૮ શ્રી અધ્યાત્મ સમસ્યા થોથો.	૮૯-૯૦
૨૯ શ્રી અયવંતિ સુકુમારનાં તેર ઢાળીયાં.	૯૦-૧૨૧
૩૦ શ્રી રાત્રિ ભોજનની સજ્જાય.	૧૨૨-૧૨૪
૩૧ શ્રી દીવની સજ્જાય.	૧૨૪-૧૨૭
૩૨ શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષીની સજ્જાય.	૧૨૭-૧૨૭

૩૩ શ્રી સ્થુલિ ભદ્રની સજ્ઞાય.	૧૨૮—૧૩૧
૩૪ શ્રી સુંદરીના આંખોલની સજ્ઞાય.	૧૩૧—૧૩૩
૩૫ શ્રી પૈસાની સજ્ઞાય.	૧૩૩—૧૩૫
૩૬ શ્રી આરવતની સજ્ઞાય.	૧૩૫—૧૩૬

દરેક જાતનાં પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું
 મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ
 દાશીવાડાની પોળ-અમદાવાદ.
 સંઘવી મુળજીભાઈ ઝવેરચંદ
 પાલીતાણા.

પાઠશાળામાં ખાસ લહાણી કરવા લાયક પુસ્તકો

સામાયિક સૂત્ર (મૂળ પાઠ)	૦—૧—૦
સામાયિક સૂત્ર (ચૈત્યવંદન, ગુરૂવંદન વિધિ સાથે)	૦—૨—૦
સ્થાપનાશુ (પાકું પૂઠું)	૦—૧—૦
પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્ર (પોકેટ સાઈઝ)	૧—૪—૦
પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્ર (અર્થ સાથે)	૧—૪—૦
પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્ર (ગુજરાતી વિધિ સાથે)	૦—૧૨—૦
પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્ર (શાસ્ત્રીય વિધિ સાથે)	૨—૦—૦
પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્ર (ગુજરાતી મૂળ)	૦—૧૦—૦
સુધારસ સ્તવન સંગ્રહ	૦—૧—૦

નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ મહેતા

દોશીવાડાની પોળ : અમદાવાદ

સંવત્રી મુલજીભાઈ ઝવેરચંદ-પાત્રીતાણા

શ્રી નેમનાથ પ્રભુના ઢાલીયાં

ગુરૂ મહારા શહેરમાં પધારીયા રે ઐ રાગ.

સરસતી ચરણ નમી કરીરે, શ્રી સં
ખેસર રાયારે, વાલો મારો નેમી જીજ્ઞાસે
ગાઠશું રે, અરિહંત ગુણ સંભારતારે,
ભવો ભવ પાતિક જાયરે—વાલો. ઐ તો
ખાવીશમો જિનરાયરે, વાલો. ॥ ૧ ॥
મિત્ર વચને પ્રભુ આવીયારે, આયુધ
શાળા માંહરે; વાલો ॥ લીલા શંખવજ્ર
હીયારે, નેમિસર ઉચ્છાહરે, વાલો ॥ ૨ ॥
શંખ શાજ્ઞને સાંભલીને, ચિંતે દામોદર
ધીરરે વાલો ॥ કુણ મુજ વચરી ઉપન્યારે;
થાવે હરિ દીલગીરરે વાલો ॥ ૩ ॥ આયુધ
શલાઁ આવીયારે, દીઠો નેમી કુમારરે

વાલો ॥ બળની પરિક્ષા તેણે કરીરે ॥ હસી
 દુઃખ ભરિ અપારરે. વાલો ॥ ૪ ॥ અંબરે
 સુર બોલ્યાહરીરે, ન કરે ફીકર લગારરે
 વાલો ॥ અણુ પરણ્યો નમિ થસેરે, શિવ
 સુંદરી ભરતારરે, વાલો ॥ ૫ ॥ એમ સુર
 વાણી સાંભળીરે, હરખે મોરારી ત્યાંહરે ॥
 વાલો ॥ તે પણુ સંશય દાલવારે, આવે અં-
 તેઉરમાંહે રે વાલો. ॥ ૬ ॥ વિહવા મનાવો
 નેમનેરે ॥ કહે ગોપી ને શ્યામરે. વાલો ॥
 રૂપભવિજય કહે આગલેરે ॥ રચના રસ
 અભિરામરે ॥ વાલો ॥ ૭ ॥

ઢાલ ર-રાયણુને સહકાર વાલો. એ રાગ.

સોલો સણુગાર સજરે સાહેલી ॥
 ગોપી બત્રીસ હજાર વાલો ॥ નેમીજીનેસર
 સાથે લેધ ॥ આવે સરોવર તીર વાલો ॥

સોલે ॥ ૧ ॥ પ્રભુને સોનાને સિંહાસન
 થાપી ॥ ગોપી ચિંતે મનમાંહી વાલા ॥
 જળથી પ્રભુ અકળારો જ્યારે ॥ માનસે
 ત્યારે વિહવા વાલા ॥ ૨ ॥ જ્યાં તતક્ષણ
 આકારો થઇ વાણી ॥ સાંભળજો હરીનાર
 વાલા ॥ એક એક હજારને આઠે કલશે ॥
 નવરાવ્યા એક ધાર વાલા સોલ ॥ ૩ ॥
 હરપ ધરિ જળ કેળ કરે રે ॥ પ્રભુને છાંટે
 નીર ॥ વાલા ॥ ધુલહડા કેઈ રદયે મારે ॥
 માનની મદ રસપૂર વાલા ॥ સોલ ॥ ૪ ॥
 કામ કટાક્ષ કેમક ઘેરે, લાલ શિવાને નંદ
 વાલા ॥ કેશર સોવન ભરી પીચકારી ॥
 મારતિ નયણાનંદ વાલા ॥ સોલ ॥ ૫ ॥
 જલકીડા કરીને નીસરીયા, ટોલે મિલી
 સહુ નાર ॥ વાલા રૂપભ કહે પહેલી

પટરાણી, બોલે વયણ રસાલ વાલા ॥
સોલ ॥ ૬ ॥

લાલ ૩-સુંદર બાઈ ચાલ્યાં સાસરીએ એ રાગ.
કહે રૂખમણી હરો ઠકુરાણી જો કે
નેમની દીલની જાણી જો ॥ કાયર છે નેમ
નગીના, જો કે નારી ખરચે બીહનો જો ॥
મણુ જદવ કુલના રાયા, જો કે લાલ શી-
વાના જાયા જો ॥ ૧ ॥ નેઉર ને કાંખી વ-
હાત્રી જો કે ચુંદડી માગે વાલીજો, વલી
માગે વસ્તુ પ્યારી જો કે, ખરચની ચિંતા
ભારી જો ॥ ૨ ॥ તુજ બાંધવ જો ગીર-
ધારો જો કે, તેને છન્નુ હજારી જો રૂપે
શું રંભા હારી જો કે, કામ તણી અવ-
તારી જો ॥ ૩ ॥ હું હરીની જાઉં બલ-
હારીજો કે, સરખી પાલે નારીજો, તે સહુના

ખરચ ચલાવે જો કે, એક થકી શું જાવે
 જો ॥ ૪ ॥ પણ પરણો નારી હરખે જો
 કે, બાંધવ પુરું કરશે જો, બહુ બળીયા
 નામ ધરાવો જો કે, બલને આપ લજાવો
 જો. ॥ ૫ ॥ તું કાંઈ દીયરીઆ જાણે જો કે,
 સાંભળે નારી ટાણે જો, એમ સખીઓ
 મહી ઓ સમજાવે જો કે, રૂપભ કવિશ્વર
 ગાવે જો ॥ ૬ ॥

ઢાલ ૪ થી રાગ. મન મંદીરે આવોરે.

સલભામા ભાખેરે કે માનીએ વાત-
 લડી, દીયર એક પરણોરે કે ગાનની
 પાતલડી ॥ ૧ ॥ કુણુ નારી ના વરીયારે
 કે સાંભળ સાંભળીયા, સવળા અબલાનેરે
 કે સખલા વશ પડીયા ॥ ૨ ॥ જોણે સૂઠી
 મીપાઈ રેકે આદીશ્વર રાયા, તે પણ

પરણ્યા છે કે લાલ શીવાના જાયા ॥ ૩ ॥
 પછી સંજમ લીનો કે, જઈ સિદ્ધમાં
 વસીયા, તું કેણુ નવો જાગ્યો રે કે સિદ્ધ
 તણો રસીયો ॥ ૪ ॥ કુણુ કુણુ હલવાને રે
 કે જલ ભરવા જશે, હીયર મત રહેજે રે
 કે, ભોજાધના વિશ્વાસે ॥ ૫ ॥ પરણ્યા
 વિણ કહો કુણુરે કે, પોતાની પાવે, નિજ
 નારિ વિના કુણુરે કે સર્વ અંગે નવરાવે
 ॥ ૬ ॥ અલખેલા સાહેબરે કે શું રહ્યા
 હઠ તાણી, એક પદ્મણી પરણીરે કે રૂપભ
 તણી વાણી. ॥ ૭ ॥

હાલ ૫ મી.

કહે જંબુવતિ અલખેલીને કે સાચુ
 કહીએ શામલીઆ, તુમ વંશ થયા છે
 પહેલા ને કે, સાચુ મુનિસુવ્રત જિન

મહા ભાગી જોકે સાચું રંગીલા રમણી
 રાગીને ॥૧॥ પ્રભુ સોલમો સંસારી જોકે
 સાચું એક લાખ ને બાંધું હજારી જો
 કે સાચું તે પણ પરણ્યા છે નારી જો કે
 સાચું, પછી વિષય દશાને વારી જો કે
 સાચું ॥ ૨ ॥ તે જનજ સંજમ રસીયા
 જોકે, સાં જઈ શિવ મંદિરમાં વસિયા
 જોકે, સાં તું મત કર છાકર વાદી જોકે,
 સાં નહીં શોભે જાદવ ગાદી જોકે સાં
 ॥ ૩ ॥ તને વાંઢો કહીને ગારો જોકે સાં
 પરધર પિર્ણ કોણ દેશે જોકે, સાં પર-
 નાર હસી બોલાવશે જોકે સાં તખ તેના
 મહેણા ખાશે જોકે સાં ॥૪॥ વલી વંશ
 વધારણ નારી જો કે, સાં જહાં તુમ
 સરીખા અવતારી જો કે, સાં એમ

હરીની ગોપી બોલે જોકે, સાં વયણા
રસ અમૃત તોલે જો કે. સાં ॥ ૫ ॥
ઢાલ ૬ ઠી.-જમ જમ એ ગીરી લેટીએ એ રાગ.

જમ જમ કહીએ એહનેરે, તીમ
તીમ મુંગે થાય સાહેલી. જદવને કહેવા-
પણુરે, આપણનું શું જય સાહેલી.
માને તો ધણું ઇમ ભલુરે, નહી તો
કહીએ ન કાંઈ સાહેલા. ॥ ૧ ॥ જે નહીં
પરણે નેમજીરે, લટકાળી એક નાર
સાહેલી, વનના પુલ તણી પરેરે, જશો
એનો અવતાર સાહેલી ॥૨॥ શોભા જો
કરશે દેહનીરે, નારી વિના તે ફોક સા-
હેલી, છેલાઈ વેશે ચાલતારે, મહેણા દેશે
લોક સાહેલી. ॥ ૩ ॥ મુખ મટકે લટકે
કરીરે, દેખાડશે કુણ હેજ સાહેલી, અત્ર-

બેલી વિણ એહનીરે, પાથરશે કુણ સેજ
સાહેલી ॥ ૪ ॥ આપણે તો કહોએ ધણું
રે, તે તો એહને કાજ સાહેલી, પદ્માવતી
જાણે માનસેરે, બાવીસમેા જનરાજ
સાહેલી.

ઢાલ ૭ મી.

સહીયર સદ્ગુણ થયો દિન આજ, ગુરૂને
દીઠડારે લોલ, એ રાગ.

ગાંધારી કહે નારી વિના કુણ લાડ
લડાવશેરે લોલ, પરણ્યા વિણ કુણ બીજ
વહુવર નામ ધરાવશેરે લોલ, ભોજધયો
ફરી ભાષે છે કે ઝાઝુ ન તાણીયેરે લોલ,
છેલ છબીલા મહારાજ કે અમ કહ્યું
માનીયેરે લોલ ॥૧॥ સગો પરોણો નારી
વિના કેમ નાવે બારણેરે લોલ, સંઘ લઘ

સિદ્ધાચલ જશે જાત્રા કારણે રે લોલ ॥
 સંઘવણ કહીને કેને ગાસે ગીત તે બા-
 લીકારે લોલ, માલ પહેર્યાને અવસર
 જોઈએ જાયા લાડકીરે લોલ ॥૨॥ કન્યા
 વિણ નેમ દીયરીયા ગહુંતી કુણ કરેરે
 લોલ, કન્યા રત્ન ખાણ વખાણી શાસ્ત્રે
 સાંભલીરે લોલ ॥ ગુરુ મુખ વાણી સાંભ-
 લવા જાય કે હૈયડે ઉલટ ધરીરે લોલ, ધર
 વિહવા ને વલા ઉજાણી તીહાં પણ આ-
 ગલીરે લોલ ॥ ૩ ॥ એક દિન શરદ પુન-
 મની રાત જોવા હું નીસરી રે લોલ,
 દેખીને મને અંગ વિનાની પીડા આક-
 રીરે લોલ, અણ પરણ્યા સામલીયા વાત
 તુમારી સાંભળીરે લોલ, જાયા વિણ
 જન્મારે જશે નેમનોરે કેમ કરીરે લોલ

॥૪॥ હું ભાખું છું તુમ દુઃખ ભારી
 માનો માહરારે લોલ, પણ જાણું વૈરાગી
 થવાનું છે મન તાહરે લોલ ॥ હરીની
 ગોપી કોપી કહે છે કેમ બોલે નહીં
 લોલ. તેમ નગીનો ઉત્તર નાલે રૂપભ
 કહે સહરારે લોલ ॥ ૫ ॥

ઢાલ ૮ મી.

હરનારીની ગોરી બોલેરે કે મોહન
 દીયરીયા એ તો ધીંગાણા મક્કી ટોળીરે કે
 મોહન દીયરીયાં પણ કહું છું હું
 અંતર બોલી હું તો બાલપણની ભોળીરે
 મોહન ॥ ૧ ॥ કાંઈ અંતર કપટ નવી
 રાખુ, જેવું હોય તેવું ભાખું ॥ જ્ઞાની
 સરવ નેને નીહાલે, અજ્ઞાનીની પ્રિત ન
 પાલે રે ॥ ૨ ॥ મોં આકાસે ફરતા

સુડારે, તુમથી તો પંખી રૂડારે ॥ ક્ષીણ
 એક નારી રહે દેહરે, તસ વિરહે કરી
 ઝુરેરે ॥૩॥ મોં દિવસે ચુણ કરવા જાવે
 સાંજે નીજ માલે આવે ॥ સુખ માને
 રમણી મહાલે રે, પશુ જાત થકી શું
 હારેરે મોં ॥૪॥ છો જાદવ કુલના રાયા
 માનો માનો શિવાના જાયા. ઈમ ગોપાં
 કહે કર જાલી, કવી રૂપભિની વાણી ર-
 સાલોરે ॥ ૫ ॥ મોહન

હાલ દ મી—મનમોહન મેરે એ રાગ.

લક્ષમણા કહે નેમજી મન મોહન-
 ગારા, શું હઠ લઈ ખેઠારે તુમ જાઓ
 ઠગારા ॥૧॥ હું મનમાહે જાણતા. પ્રભુજી
 મહા જ્ઞાની પણ સંસાર મોતી જડી
 સોના તણી નાક. મેવારો. ॥ ૩ ॥ હાર

હેયે સોહામણો, દાંત રેખા સોનાની,
 કંચન વાનને કામની, દેખત મનહારી
 ॥ ૪ ॥ અતિશે રૂપ દેખીને, રહ લાગશે
 તમને. અંગ વિનાનો પીડસે, શું કહાવો
 અમને ॥ ૫ ॥ એહવા વચને થીર રહ્યા,
 ધન નેમકુમાર. રૂપભ કહે તે વાંદીયે,
 નાવ પરણ્યા નાર ॥ ૬ ॥

ઢાલ ૧૦ મી રાયણુને સહકાર વાલા, એ રાગ.

સુસીમાની વાણી ભત્રીરે, જાણે અ-
 મીય સમાન વાહતા ॥ મુનીવર આવશે
 આંગણેરે, તેને દેશે કુણ દાન વહાતા
 ॥ ૧ ॥ આવ્યા ગયાને સાહેબારે, સરવ
 વચ્ચે હોય નાર વાહતા. ધર મંડળ
 રમણી કહોરે. સાજનમાં જયકાર વા-
 હતા ॥ યૌવનનો લટકો પ્રભુરે, તે તો

દહાડા ચાર વહાલા. અવસર ફરી આવે
 નહીરે, હૈયડે કરો વિચાર વહાલા સુસીમા
 ॥ ૩ ॥ એહવા વચન સુણી ગોપીનારે,
 અહો જગ મોહ વિકાર વહાલા. મોહદશા
 દેખી કરીરે, નેમ હસ્યા તેણી વાર
 વાહલા. ॥ ૪ ॥ સહુ ગોપી મળી તાળી
 દીધોરે, માન્યા માન્યા વિહવા વહાલા ॥
 કૃષ્ણ નરેન્દ્ર સંભલીરે. હરખ થયો મન
 માંહી વાહલા ॥ ૫ ॥ ઉચ્ચસેન તણે ઘેર
 જધને, માગી સુતા ગુણવંત વહાલા ॥
 રાજકુલ સાથે બેડી સગાઈ, બેપિડા ને
 મુછંત વહાલા ॥ ૬ ॥ બેસી શ્રાવણ સુદ
 દિન છઠ્ઠું રે, લગન દીધું નીરધારરે,
 વહાલા ॥ માત શિવા ને સમુદ્ર વિજયને
 યાદવ હૃષી અપાર વહાલા. ॥ ૭ ॥ ધવલ

મંગલ ગાવે ગીત રશીલા, સહુ મલી
સધવનાર વહાલા. રૂપભ કહે પ્રભુ પર-
ણવા જાસે, તેનો અધીકાર વહાલા. ૧૮૧

ઢાલ ૧૧ મી

જરે સ્નાન કરે હરખે ધરી, મલી
સધવા કરે ગીત ગાન. સુંદર વર સામ-
ળીયાજરેસોલે સજ શણગાર. લીધા
હાથમેં પાન ॥ સુંદર ॥ ૧ ॥ જર મંચળ
મુખે ગાવતી. રથે બેઠા નેમ કુંમાર ॥
દશરથરાય ને શ્રીપતી વલી સાથે દશ
દશારણ સાથ ॥ સુંદર ॥ ૨ ॥ જરે જોવા
મહ્યા સુર નર તીહાં, કાંઈ જાહવ લોક
અપાર ॥ જનધ્યા સાથે ઘણારે. જાણે
તેજ કરી દિનકાર ॥ સુંદર ॥ ૩ ॥ જરે
છન્ટુ હજાર રાણી ભત્રી. મલી સાહુ-

કારની નાર ॥ જમ રૂપે રંભા હારી.
 વાસુદેવની બહાંતેર હજાર. ॥ સુંદર
 ॥૪॥ જરે યાદવની બીજી ધણી. તેહની
 નારીઓનો કુણુ ધણો પાર, મંગલ ધવલ
 ગાવે પુઠે. રામણુદીવો કરે માતા સાર. ॥
 સુંદર૦ ॥ ૫ ॥ જરે એણી પેરે બહુ
 આડંબરે. પ્રભુ નેમજી પરણવા જાય.
 ધોળી તરા ધર દેખી કરી, પુછે સારથી
 ને જનરાય. ॥ સુંદર૦ ॥૬॥ જરે સારથી
 કહે કર જોડીને—પ્રભુ સસરાના ધર એહ,
 તોરણુ આવ્યા નેમજી કવી રૂપલ કહે
 ગુણુ ગેહ. ॥ સુંદર૦ ॥ ૭ ॥

ઢાલ ૧૨ મી અનીહારે વાલો વસે

વીમલાચલેરે. એ રાગ.

સખાહારે કંત આવે કેણુ શેરીએ,

હું તો જોઉં મારા કંતની તાર ॥ કંત
 આવે કેણુ શેરીએ. સખી રાજમતી કેતા
 તીણે હર્ષમારે. આવી બેઠી ગોખમજારે,
 મૃગ લોચનાને વક્ત્રી ચંદ્રાનતારે. સખી
 સાથે જોવે વરસાર ॥ કં ૦ ॥ ૧ ॥ સખી
 મૃગ લોચના કહો રાજમતા રે. વડ
 ભાગીણુ સહ સીરદાર. ત્રાલુવન નાથ
 ધ્યાની નીલોરે, જોહને નેમિશ્વરનાથ
 ॥ કં ॥ ૨ ॥ સખી એહવું સુણીને ચંદ્ર-
 નતારે. કાંઈ બોલી મુખ મચકોડ. એ વર
 રૂડા ઘેરા ગીઓરે. પણ એહમાં છે એક
 ખોડ ॥ કં ॥ ૩ ॥ સખી જોહને અલી
 સાંભલોરે. તખ બોલી રાજુલ નાર. કાણો
 કસ્તુરીને કરિ વક્ત્રીરે, કાલો મેઘ કરે
 જલધાર ॥ કં ॥ ૪ ॥ સખી કાલી કીમી

મેત્ર સોભતાર, ચિત્રામણે કાલી રખ.
 ચિત્રા વેલ ને ભુમિકાર. કાલો સોહ
 માથાનો કેશ. ॥ કં ॥ ૫ ॥ સખી હીમ દહે
 ખાઈં લુણ છેર. ગોરામાં ગુણ નહી
 બહેન ॥ તે સમે રાજ મતી તણીરે, કાંઈ
 દાહીણ કરકે નેત્ર ॥ કં ॥ ૬ ॥ સખી
 જમણી કરકે કીમ મુજ આંખડીરે. તવ
 પસુડે કીધો પોકાર. સારથીને પુછે નેમ-
 છરે કવિ રૂપભ કહે નીરધાર ॥ કં ॥ ૭ ॥

ઢાલ ૧૩ મી

નીજ સારથી કહે કરજોડ, બોલે તે
 વારેરે લાગ્યા ગોરવના એ જીવ કરેરે પો-
 કારે ॥ ૧ ॥ ઇમ સાંભલીને ભગવંત રદ્ય
 વિચારીરે, ધીગ ધીગ વિહવાનાં કામ
 અમે નીરધારીરે ॥ ૨ ॥ જહાં હરણ કહે

મહારાજ, વિહવા તારો રે હું કાયર હરણ
 વિભોગ મને મત મારો રે ॥ ૩ ॥ જીવ વ-
 ગડાના રહેનાર, તરણાં આહારીરે નીર
 ઝરણાંના પીવાના અમે નીરધારીરે ॥ ૪ ॥
 પ્રભુ કરણા સાયર નીર અમને ડિગારોરે
 આ બંધીખાનું છોડાવ્ય, દૂઃખથી ઉતા-
 રોરે ॥ ૫ ॥ હવે નહિ પરણું એહ, અ-
 સુચી નારીરે કહે સારથી ને પ્રભુ નેમ,
 તું રથ વાતીરે ॥ ૬ ॥ ઉપમા દીધી
 તત્કાલ, કવીયે ભાનીરે પશુ છોડાવી મર
 સનમુખ, વાટને ઝાલોરે ॥ ૭ ॥ તવ મામ
 કહે તીહાં આય, કરીને આડોરે, પત્નિ
 ને વહુવર પુત્ર, મુખ દેખાડોરે ॥ ૮ ॥
 પ્રભુ કહે નહિ પરણું માય, અસુચી
 નારીરે, મારે મોક્ષ વધુ ગુણવંત, રૂપે

સારીરે, ઇમ કહીને નેમિસરરાય ધર વ-
લીયારે, કવિ રૂપભ કહે શીલવંત જે જગ
બલીયારે ॥ ૧૦ ॥

ઢાલ ૧૪ મી

હો પીયુજ રે પ્રીતમજ પ્યારેરે

હજુઅ ન આવીયો હો પીયુજરે.

ખખર થઈ રાજુલને નેમ ગયા
વલો ॥ હો પાપુજરે સુણતાં ને કાંને રે
ધરણીએ ઢલો ॥ હો ॥ જદવ કુત ઠાકુ-
રીયા પાછા કિમ વલ્યા ॥ હો ॥ શીવ
ધુતારી નારી થાંસુ મોહી રહ્યા ॥ ૧ ॥ હો ॥
હરણાને કહેસું લગા તુમે નાથજી ॥ હો ॥
અવગુણ વીણ નારીને કિમ જવો તજ
॥ હો ॥ ચંદ્ર કલંકી કીધો એણે એકલે

॥ હો ॥ રાંમ સીતાને વીરહ પમાડયો
 એણે હરણલે, ॥ ૨ ॥ હો ॥ નામ ગવાણું
 કુરંગ જગમાં તેહનું ॥ હો ॥ સાચું કિમ
 કરી માંનું દાખીણ તેહનું ॥ હો ॥ રાજુ-
 લની આંખે આંસુડાની ધારા પડે ॥
 જાણુરે અસાડી વાહલીયો ઝરે ॥ હો ॥ આ
 મંદીરીયાં સુનાંરે ખાવા ધાય છે ॥ હો ॥
 એકલી વીરહણીના દિન કીમ જાય છે
 ॥ હો ॥ કેઇ છે જુગમાં વાગે કંતને ॥ હો ॥
 આવુ એકાવત્તહાર હું તેહને ॥ ૪ ॥ હો ॥
 કર ઝાલંતા તાહરં કાંઈ ન જાય છે
 ॥ હો ॥ પરણ્યા વીના વીષ કન્યા કહેવાય
 છે ॥ હો ॥ કવિસર મુખથી એ વાતલડી
 ગાય છે ॥ હો ॥ રૂપભ કહે રાજુલ બોલે
 નેહસુ ॥ ૫ ॥ હો ॥

હાલ ૧૫ મી, પાછા વલ્લેરે રસીયા, એ દેશી.

પાછા વલ્લેરે રસીયા, તુમે મારા
રહમ કમલમાં વસીયા ॥ રાજુલ ખોલેરે
રોતી, ખીણ ખીણ પ્રભુ સનમુખ જોતી
॥ પાછા ॥ ૧ ॥ આઠ ભવાંતરની હું
નારી, નવમે ભવે તુમે કેમ વીસારી.
જાદવ મળીયારે રાસી. તેહમાં કંથજી
થાસે હાંસી ॥ ૨ ॥ સોવ શોકડલી ધુતારી,
વેશ્યા પ્રણ સીદ્ધની ભુતકારી. તેહનું કીમ
કહ્યું કરીયે નીજ નારી ને નવી પરી-
કરીયે ॥ પાછા ॥ ૩ ॥ સખોઓ ભાખેરે
ખેંનડલી નેહ ન કરીયેં જોહથી સ્નેહી.
તુજ વર કર્યું રે ખીજે, રાજુલ કહે
એ વાત મ કીજે ॥ પાછા ॥ ૪ ॥ કર
નવી ઝાલ્યોરે નાથે, જમણો હાથ મે-

લાવ્યો માથે, સંજમ લેસ્યું રે ઉલ્લાસે,
રૂપભની વાણીરે ઉલ્લસ્યેં ॥ પાછા ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૧૬ મી

કેશર વરણો હો કે કાઠી કસુંબો મારા લાલ—એ દેશી.

નેમ પ્રભુજી હો કે નીજ ધર આવ્યા
મારા લાલ. વરસીદાંને હો કે દે જન
રાયા મારા લાલ, ત્રણસેં વરસેં હો કે
ગરસુત વાસેં મારા લાલ, સાત સેં
વરસેં હો કે પાતી દીક્ષા મારા લાલ ॥ ૧ ॥
પાતી થયા છો હો કે નાંણી મારા લાલ,
કેવલ પાંખ્યા હો કે રાજુલ જાણી મારા
લાલ, વાંદવા આવી હો કે, ઉલટ આંણી
મારા લાલ, નિસુણી વાંણી હો કે હરપ
ભરાણી મારા લાલ ॥ ૨ ॥ રાજુલ નારી
હો કે મોહનગારી મારા લાલ. ચારસેં

વરસે' હો કે', રહી સંસારી મારા લાલ,
 રહ નેમીને હો કે' દીધી શીક્ષા મારા
 લાલ. તે પણ સાથે' હો કે' લીધી દીક્ષા
 મારા લાલ. ॥ ૩ ॥ સહસા વનમાં હો કે'
 સંજમ લીધો મારા લાલ, આતમ કેરાં હો
 કે' કારજ સિદ્ધાં મારા લાલ. પાંચસે'
 વરસે' હો કે' દીક્ષા લીધી મારા લાલ, આડે
 અંતર હો કે રહી અણગૌરી મારા લાલ
 ॥ ૪ ॥ પીયુથી પહેલાં હો કે, મોક્ષે
 મધાર્યા મારા લાલ, મલીયા જઘને' હો
 કે' જોતમ જોતે મારા લાલ, દુધ ને સાકર
 હો કે' શીઘ્ર સમાંણી મારા લાલ. રૂપભ-
 ની વાણી હો કે મીઠી જાણી મારા
 લાલ. ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૧૭ મી ભરત નૃપ ભાવસુંએ—એ દેશી.

એક હજાર વરસ તણું એ, પાણી
પુર્ણ આય. એહવા જન વંદીએ એ ॥૧॥
માસખણ અણસણ કરી એ, ધન ધન
કર્મ પસાય ॥ એહવા જન ॥ નેમ જણુંદ
શીવ પદ વર્યા એ, નમો નમો તેહના
પાય ॥ એહવા જન ॥ ૨ ॥ દિપંતી અવિ-
ચલ પ્રાલડીએ, રાખે જગ અખીયાત,
એહવા જન ॥ સંવત અઢાર છાસીએ
એ, માસ અસાડ મહંત ॥ એહવા જન ॥
૩ ॥ પુનમ દીન ગુણ ગાઇયા એ, રહી
ખારેજ ચોમાસ, ॥ એહવા ॥ શ્રી આ-
ણુંદ સુરી ગચ્છપતીએ, દિન કર તપે
પ્રકાસ ॥ એહવા જન ॥ ૪ ॥ તેને પાટ ખી-
રાજતા એ, રીઢી વિજય ઉવજ્જય ॥

ઓહવાં ॥ કુંઅરજી જય જગ બોધીયા
 ઓ, કુમતી માતંગ હરાય. ઓહવાં જનં
 ॥ ૫ ॥ રવી વિજય તસ પાટવી ઓ,
 આણુંદ વીજય પંન્યાસ ઓહવાં પ્રેમ
 વિજય સુત સાગર ઓ, ખેમાવંત ગુણ-
 રાય ॥ ઓહવાં ॥ ૬ ॥ રામ વિજય
 સીસ તેહના ઓ, રૂપલ વીજય મનોહાર ॥
 ઓહવાં જનં ॥ જે ધરસેં કંઠે હેજસું
 ઓ, તે લેહસે જય જયકાર ॥ ઓહવાં
 જનં ॥ ૭ ॥

ઇતિ શ્રી નેમજીનો વીહવાલો સંપૂર્ણ
 સંવત ૧૯૭૭ પોસ વદી. ૧૪ લખીતંગ
 મણીલાલ હરીનંદ શ્રીમાલી બ્રાહ્મણ. પાટણ-
 માં ખડખોડીમાં

શ્રી જંબૂસ્વામીનું અષ્ટ-ઢાળીયું.

ઢાળ ૧ લી.

જંબૂસ્વામી યૌવન ગૃહવાસમાં
મેલ્યાં, તિહાં કનકની કોડીમાંયે મોહ
મેલ્યા; તિહાં અંત માતાજી વળી તપ
કરતાં, તિહાં દોય ઉપવાસ આંખિલ
કરતાં ॥ ૧ ॥ તિહાં નવ માસવાડા ઉદર
ધરીયા, તિહાં જન્મીયાં રે જંબૂસ્વામી
રૂડા; જંબૂસ્વામીનાં નામ તે નામ રૂડાં,
પ્રભાતે તે લેશે ચારિત્ર રૂડાં. ॥૨॥ જયા
જન્મ થકી રે તુમને ધર્મ બહાલો, જયા
એકવાર પરણોને આઠ નારો; જાણું હાથે
મિંઢલ કોટે વરમાત્રા સારી, જયા દોસ
દદામા વાજિંત્ર વાજી. ॥ ૩ ॥

ઢાળ ૨ જી.

કુંવર કહે સુણો માતાજી, માજી
પરણ્યાની નથી અભિલાષા રે; માજી
બાલપણે રે વ્રત આદર્યો, તુમારી વહુરો
કિમ પામે સુખ શાતા રે. માજી માય
રોવંતાં ઇમ કહે. ॥ ૧ ॥ સરિખી વય સ-
રિખી ત્વચા, પુત્ર પરણાવું રૂપવંતી રે;
પુત્ર પરણાવી પાય લગાવીયેં, ત્યારે હું
જાણું ધર સુત રે; માજીમાય રોવંતા
ઇમ કહે. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૩ જી.

કુંવર કહે રે માજી જિમ હોવે સારં;
તેડાવો લગનીયા માજી લગન લખાવો
લાલ; કુંવર કહે રે માજી જિમ હોવે
સારં. ॥ ૧ ॥ લગનીયો જય વેવાઇને

માંડવે ઉભો ગાય સુહાસણ મધુરાં નવ-
 નવાં ગીત લાલ. કુંવર કહે રે માજીં
 ॥ ૨ ॥ રાવજી દરબારમાંથી વેગે પધાર્યા,
 કાગળ વાંચીને રાવજી ડસ ડસ રોયા
 લાલ; કુંવર કહે રે માજીં ॥ ૩ ॥ કામ-
 લીયો વાંચી પીતાજી માથું ધુણાવે, પ-
 રણીને લેશે જંબૂ સંજમ ભાર લાલ;
 કુંવર કહે રે માજીં ॥ ૪ ॥ કન્યાનો ખાપ
 લગન પાછાં ફગાવે, તિમ તિમ કન્યાજી
 લગન ઓરેરાં મંગાવે લાલ; તાત કહે રે
 કુંવરી જિમ હોવે સારં ॥ ૫ ॥ એ આં-
 કણી. ॥ પછે નહિં કાઢશે દીકરી વાંક
 અમારો, રોતાં નહિં આવશે દીકરી ઘેર
 અમારે લાલ; તાત કહે રે કુંવરી ॥ ૬ ॥
 ચતુર કન્યાજી ચિત્તમાં ચેતીને બોલ્યાં,

લાંબી ને ટુંકી પિતાજી વાત શી બોલો
 લાલ; તાત કહે રે કુંવરી૦ ॥ ૭ ॥ એકની
 રીત એહવી આઠેની કાધી, રંગે ચંગે
 પરણીને મહેસોમાં બેઠાં લાલ; તાત કહે રે
 કુંવરી૦ ॥ ૮ ॥ ચતુર કન્યાજી પરણી ઘેર
 પધાર્યા, સાસુયેં થાલ ભરી મોતીડે વ-
 ધાબ્યાં લાલ; તાત કહે રે કુંવરી૦ ॥ ૯ ॥
 સાસુને પાય પડીને રથું રથું રે આપ્યું,
 સવા લાખ સોનૈયા લઇને ભંડારે નાખ્યા
 લાલ; તાત કહે રે કુંવરી૦ ॥ ૧૦ ॥ સાસુ-
 નો પાત્રવ સહીને મલપતું બોલ્યાં, એકે
 કને આપ્યાં એકસો બાણું બાણું બોલ;
 તાત કહે રે કુંવરી૦ ॥ ૧૧ ॥

ઢાળ ૪ થી

સાસુ શીખ દે છે તેણી વેલા, વહુરો

કરો રે સતાખી; જિમ તિમ કરો તુમ
 પીયુ પતલાવો, હું મતિ જાણું તમારી;
 રે માહરી વહુરો રે, વશ કર વાલમ
 તોરો. ॥ ૧ ॥ એ આંકણીં ॥ પહેરો
 પીતાંબર અનોપમ સાડી, સજો તે શેલ
 શણુગાર; જિમ તિમ કરીને મહેલે ચઢી
 ને રાખો તુમ ભરતાર; રે માહરીં વશ
 કર ॥ ૨ ॥ કલ્લાં ને કાંખી ઝલ ઝપુકે.
 કાને લાલ ઝપુકે, રમઝમ કરતાં મહાલે
 પધાર્યા, મહોલ ગડગડવા લાગ્યા રે
 માહરીં વશ કરં ॥ ૩ ॥ આઠે મલીને
 આઠ ખારીએ બેઠ, વિચમાં વાલમ ઘેર્યા;
 મુખ વચન તુમે કાંઈ નવ બોલો, અમે
 ફાકટ ફર્યા છીએ ફેરા. રે માહરીં વશ
 કરં ॥ ૪ ॥ આઠે મલીને ઇમજ કહે છે,

સુણોને વાલમ વાત; દુનિયા તુમને ઠપકો
 દેશે, મૂરખમાં ગણાશે; રે માહરીં વશ
 કરં ॥૫॥ આઠે મલીને વળી ઇમજ કહે
 છે, અમે શરમે રહ્યા છીયેં છેટા; નર
 ભમર ચતુરાઈ ન શીખ્યા, શું થયા દીલ
 ધીઠા, રે માહરીં વશ કરં ॥૬॥ માણેક
 મોતીને છે મુદ્રિકા, મહેલ મહેલાતો
 તાહરી; દેવી સરિખી કન્યાઓ તજીને,
 સંયમ શું રંગાણા. રે માહરીં વશ
 કરં ॥૭॥ આઠે મલીને ઇમજ કહે છે,
 સુણોને વાલમ વાત; વમ્યો વૈરાગી કોઈ
 નવ રાખે, કરીયેં કોઈ ડિપાય; માહરીં
 વશ કરં ॥ ૮ ॥

ઢાળ ૫ મી.

સુણો સુણો વાલમ વાતજ વાલા,

અમ ઉપર નવ કરશોજી ટાલા; રમણી
 ગમણીને મન હરણી, અમે આઠે તે જો-
 યન વરણી. ॥ ૧ ॥ ઇમ કિમ કરી જા-
 શ્યોજી વાલા, તુમ ઉપર માહરી મોહન-
 માલા; સહેજે થુંક પડે રે તુમારં તિહાં
 લોહી તપે રે અમારં. ॥ ૨ ॥ નહિં દિયર
 નહિં જોઠ નગીનો, તુમ વિના અમારે
 સંસાર સુનો; તુમ ઉપર અમારે આસો
 ને વાસો, તુમ વિના અમારે સુનો રે સાસો
 ॥ ૩ ॥ જો એક બાલક થાશેજી અમને,
 તો શીખ દેઘશું સાહેબ તુમને; પ્રભુ
 રૂઠો તોહરે ખમાય, પરણ્યા મેલે તે નવ
 સહેવાય. ॥ ૪ ॥ બોલ્યાં અણુ બોલ્યાં
 કીજે, નારી જાતિનો અંત ન લીજે;
 એહવું કઠણ હૃદયું નવ કીજે, અબલા
 સ્ત્રીને છોહ નવ દીજે. ॥ ૫ ॥

ઢાળ ૬ કી.

જંબુ પ્રત્યે કહે વસી આઠે નાર,
 સાંભલોને પ્રીતમ પ્રાણુ આધાર; ન
 કરોજ એહેવી કકણ હો ધાત, નિરખો
 તુમે નવત્રીયો નિજ નાર; નાવત્રીયા વિ-
 લુધીરે, ઓલંભડો લીયોરે. ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણીં ॥ કેમ છાંડો છો અમને આણી-
 વાર, તેમાં નહિં કુલની શોભા લગાર;
 રાખો મન ઠેકાણે કરો ધરનાં કામ, પછી
 નહિં લઇયે સાહેબ તુમારં નામ; નાવ-
 ત્રીયા વિલુધીરે, ઓલંભડો લીયોરે. ॥ ૨ ॥
 સુણો તમે મેરૂ સરિખા હો સ્વામ, કરીયાં
 પિતા ઉપરવટ અમે કામ; કુત્ર સાંભલશે
 અંતઃકરણની બુંબ, તુમારી શીઘ્રહ લેવી
 છે સુખની લુંબ. રૂઝાં ને ત્રુઝાં હો

નહોને ઉભા કિહાં રહીયેરે. ॥ ૩ ॥ કઠણુ
સાસુજી તુમારો કુખ, નણુદલ વીરે દીધાં
અમને દુઃખ; અમ આઠેની આજીજી રે
અપાર, વિનતી નથી માનતા એક
લગાર. કઠણુ સાસુજી હો, કઠણુવાલમ
જનમીયા રે. ॥ ૪ ॥

ઢાળ ૭ મી.

ઘણી થઈ ઘણી થઈ વાલમા રે,
વિણસો કાંઈ અમારાં કાજ; વિણ ગુન્હે
વરજો તુમે રે, તેમાં શી વધશે તુમ લાજ;
રહો રહો વાલમા રે, ખોલો એક મુખ
થકી ખોલ. ॥ ૧ ॥ એ આંકણીં ॥ અમે
માવિત્રનાં છોડ્યાં રે, નહોતાં ખેઠાં પાસ;
હાથે ઝાલીને તુમ લાવીયા રે, હવે કેમ
કરો છો નિરાશ રહો રહોં ખોલો એકં

॥ ૨ ॥ નારીયાને દુઃખ દેધ જાયશ્યો રે,
 કિમ સરશે તમારાં કાજ, દુઃખ દીધાં
 જાજેરડાં રે, કેમ લેશ્યો મુક્તિ પુરોનું
 રાજ, રહો રહોં બોલો એકં ॥ ૩ ॥
 જિમ જિમ પસ્તાણો લોહ વાણીયો રે,
 તિમ પસ્તાશો ભરતાર; વાનરવત્ પસ્તા
 વશો રે, કહ્યું માનો અમારું લગાર. રહો
 રહોં બોલો એકં ॥ ૪ ॥ સુહાલીણી
 સુકુમાલીણી રે ઝોલો લાગ્યો ઝંકાર,
 એક એકને બેઠી કરે રે, હધયું તાહરું
 કઠણ કઠોર. રહો રહોં બોલો એકં ॥ ૫ ॥
 આઠે અતિ વિલખી થધ રે, અમને મેલી
 ને શું જાઓઃ સ્વામી સુલક્ષણ થધ રે,
 આહવા નમેરા કિમ થાઓ. રહો રહોં
 બોલો એકં ॥ ૬ ॥ પહેલો શ્લોક જ-

ખૂંચેં કહ્યો રે, સુણો તુમે કામનીઓ
 સુજાત; તુમમાં ચતુરાઈ છે ઘણી રે,
 માહરં મૃત્યુ દીવસે કે રાત? સુણો એક
 કામનીરે, મેં જાણ્યો અથિર સંસાર ॥૭॥
 બીજો શ્લોક જ'ખૂંચે કહ્યો રે, સુણો તમે
 કામણુગારી ખાસ; જ્યારે મુજ આયુષ્ય
 પૂરં હુવેરે, મને રાખશો કહો તુમ પાસ,
 સુણો એક કામની રે, મેં જાણ્યો અથિર
 સંસાર. ॥ ૮ ॥ આઠે માત્રને ઉભી થઈ
 રે, જોડ્યા દોનું દોનું હાથ; એ પહોંચ
 નથી સ્વામી અમતણી રે, સંજમ લેઈશું
 તુમ સાથ. સુણો એક વાલમા રે, અમે
 જાણ્યો અથિર સંસાર. ॥૯॥ કહો જ'ખૂ
 સુણો કામની રે, ભણી ધરિયાવહીના
 પાઠ; સુધર્મ સ્વામી કને જાઈને રે,

સંજમ લેઈશું સરવે સાથ. સુણો એક
કામની રે, મેં જાણ્યો અથિર સંસાર.
॥ ૧૦ ॥ તેણે અવસરે જંબૂ ગૃહે રે,
પ્રભવ ચોર સય પંચ સંગાથ; ધનના
ભાંધ્યા પોટલા રે, પ્રભવ રહ્યા પગ થોભ,
સુણો ભવ્ય પ્રાણીયા, પછી શું થયું તે
ધરી કાન. ॥ ૧૧ ॥ ઉત્તર પ્રત્યુત્તર સાં-
ભલી રે, પ્રભવે જોડ્યા બેઉ હાથ; ઘેર
જાણું જુગતું નથી રે, સંજમ લેશ્યું તુમ
સાથ. સુણો ભવ્ય પ્રાણીયા રે, પછી શું
થયું તે ધરી કાન. ॥ ૧૨ ॥

ઢાળ ૮ મી.

પ્રભવ ચોર અને વલી. પાંચસયેં
ચોર તસ લાહાર; તેહને જંબૂ સ્વામીએ
બુઝવ્યા, બુઝવી આઠે તે નાર. ધન્ય

ધન્ય ધન્ય જ'ખૂ સ્વામીને. ॥ ૧ ॥ એ આં-
કણીં ॥ સસરા ને સાસુઓ પુઝવ્યાં,
પુઝવ્યાં માય ને બાપ; પાંચસેં અઠાવીસ
સર્વે મલી, આઠ્યા સુધર્મ સ્વામીની
પાસ. ધન્ય ધન્ય ધન્ય ॥ ૨ ॥ સુધર્મ
સ્વામીની પાસેં આવીને, લીધેાજી સં-
જમ ભાર; કર્મ ખપાવી કેવલ પામીયા,
પહોંચ્યા તે મુગતિ મોઝાર. ધન્ય ધન્ય
ધન્ય ॥ ૩ ॥

૧ શ્રી નેમનાથજીનું ચૈત્યવંદન
બાલપણે શ્રી નેમનાથ, વંદુ બ્રહ્મચા-
રી; આઠ ભવનો પ્રીતડી તારી રાજુલ
નારી ॥ ૧ ॥ સમુદ્રવિજય સુત જાણીએ,
શીવાદેવી જાણે, યાદવ કુલ સોહામણે
શંખલંછન ગુણ માણે ॥ ૨ ॥ બત્રીશ

બંધવ તણી જણે પટરાણી. પીચકારી
 સોવનતણી નીર જલ ભરી આણી ॥૩॥
 દડો ઉછાળે પુત્રનો દીયરને બોલાવે, સ-
 હુકો વીહવા માંડવો ભોજન મનાવે ॥૪॥
 પરણે રાજુલ નાર તીહા ઉચ્ચસેનની બેટી,
 સત્યભામાની બેનડી સમકીત ગુણની
 પેટી ॥ ૫ ॥ નારી વીના ઘર નહી. વાંઠો
 પુરુષ વિખ્યાત ભોજન મેણા મારશે પ-
 રણે નેમ કુમાર ॥ ૬ ॥ એક નારી કાયર
 કીશ્યો ઘર સ્મશાન ન કહેવાય, ઉનાં
 અન્ન કેણ આણશે સુણે બંધવ વાત
 ॥ ૭ ॥ મંડપ ચોરાશી થંભનો રચીએ
 મન રંગે, ચઉદીશી ગોરી ગાવતા સાંજે
 ને સેવે ॥ ૮ ॥ સાત ભાતનાં ધાન્ય તીહાં
 જવારા વવાયે ભોળી પાસ સીંચાવતાં

ગંગા નીર મંગાવે ॥ ૯ ॥ પીઠી કરે પીત
 રાણી મત્તી ઉનાં જલે નવરાવે, નખલા
 ધઉત્તા ભેલતાં મગ પીઠી મંગાવે ॥૧૦॥
 આહુપણ અંગે ધરિયાં શ્રી કુલ શેષ ભ-
 રાવે વરઘોડે શ્રી નેમનાથ પરણે રાજુત
 નાર ॥ ૧૧ ॥ પંચ શબ્દ વાજીંત્ર તીહાં
 ભેરી વજડાવે, થેઈ થેઈ નાચે પાતકા
 તોરણ નેમ કુમાર ॥ ૧૨ ॥ પશુડાં કરે
 પોકાર તિહાં સાળાને બોલાવે, સારથ
 વાહને પુછતાં કેમ બાંધ્યાં છે ઇહાં ॥૧૩॥
 યાદવ કુત્તમાં ઇણીપરે પરભાતે ગોરવ દેશ્યાં,
 વિષયા રસને કારણે જીવ સંહાર કરેશ્યાં
 ॥ ૧૪ ॥ અંગ ફરકે જમણું તીહાં નવલા
 નેમ કુમાર, રાજુત કહે સુણો સાહેલીયાં
 રથ વાજ્યા તતકાલ ॥૧૫॥ વરસી દાન

દેઘ તીહાં એક કોડ સાઠ લાખ, સહસા
 વન સંયમ લીયો સહસ પુરૂષ સંગાથ
 ॥૧૬॥ રાજુલ ધરણી દહ્યાં તહાં, ઉ-
 જવલગઢ ચાહ્યાં ગુફામાં શ્રી રહ નેમી,
 રાજુલ પ્રતિબોધે ॥ ૧૭ ॥ સ્વામિ હાથે
 સંયમ લીયો, સંલેપણા એક માસ કેવલ
 જ્ઞાને જલ હલે, પામ્યા શીવપુર વાસ ॥૧૮॥
 પીયુ પહેલાં મુકતે ગયાં, ધન્ય ધન્ય નેમ
 કુમાર પરણી શીવ નારી તિહાં, સહસ
 ક્ષત્રિ સંઘાત ॥૧૯॥ ભણતાં શીવ સુખ
 સંપન્ને, ગણતાં મંગલ માત્ર વિનયવિ-
 જય વાચક પ્રભુ તસ ઘેરે કોડ કહ્યાણ
 ॥ ૨૦ ॥

શ્રી જિનપુજ્યાનું ચત્યવંદન

પ્રણમી શ્રી જિનરાજ આજ જિન

મંદીર કેરો, પુન્ય ભણી કરશું સફળ
 જિન વચન ભલેરો, દહેરે જાવા મન કરે,
 ચોથ તણું ફલ પાવે. જિન જુહારવા ઉ-
 ઠતાં, છઠ્ઠ પોતે આવે, જઘશું જિનવર
 ભણીએ. મારગ ચાલતાં હોવે દ્વાદશતણું
 પુન્ય ભક્તિ માલતાં; અર્ધ પંથ જિનવર
 તણો એ. પંદર ઉપવાસ દીઠો સ્વામિ
 તણો ભુવન, લગ્નએ એક માસ જિનવર
 પાસે આવતાં, છ માસી ફલ સિદ્ધ આ-
 વ્યા જિનવર ખારણે, વરસી તપ ફલ
 લીધ, સો વરસ ઉપવાસ પુન્ય, પ્રદક્ષિણા
 દેતાં, સહસ વરસ ઉપવાસ પુન્ય, જિન
 નજરે જોતાં, ફળ ઘણો પુલની માળ, પ્રભુ
 કંઠે ઠવતાં. પાર ન આવે ગીત નાદ,
 કેરા ફળ સ્થુણનાં શિરપુજી પુજી કરોએ,

સુર ધુપતણે ધુપ, અક્ષત સાર તે અક્ષય
 સુખ દીપે તનુ રૂપ નિરમલ તન મને ક-
 રીએ, સ્થુણતાં ઇદ્ર જગીશ. નાટક ભાવ-
 ના ભાવતાં, પામે પદવી જગદીશ. જિન
 વર ભક્તિ ભક્ષીએ, પ્રેમે પ્રકાશી, સુણી
 શ્રી ગુર વચણસાર. પુર્વ ઋષી ભાખી
 અષ્ટ કરમને ટાળવાએ જિન મંદિર જ-
 ઇશું, ભેટી ચરણ ભગવંતના હવે નિર્મળ
 થઈશું, કીરતી વિજય ઉવજ્જાયનો એ
 વિનય કહે કરજોડ સફળ હોજો મમ વી-
 નતિ જિન સેવાનું કોડ.

શ્રી ચૈત્યવંદન

અરિહંત દેવા ચરણ સેવા, પત્તર
 ભેદે સિદ્ધ પ્રણમેવા આયરિય ઉવજ્જાય
 એ સર્વ સાધુનું નામ, એ પંચ જોગે કરું

પ્રણામ ॥૧॥ બાર દેવલોકે નવ ગ્રેવેયકે પાંચ
 અનુત્તર પાતાલ જોગે. તિર્ધાં લોકે જે
 જિન નામ, એ પંચ જોગે કરૂં પ્રણામ
 ॥૨॥ અતિત અનાગતને વર્તમાન. સં-
 પ્રતિ કાલે વિશ વિહરમાન ઉત્કૃષ્ટ કાલે
 એકસો સીત્તેર જિન નામ, એ પંચ શા-
 શ્વતા જે જિનના કહ્યા એ શાસ્વતી પ્ર-
 તીમા શું નામ લઈએ, જોગે કરૂં પ્રણામ
 ॥૩॥ શાશ્વતા અશાશ્વતા અભિરામ ॥ એ
 પંચ ॥૪॥ દિઠા ન દીઠા શ્રવણે ન સુણી-
 યા, ભેટયા ને ભેટયા ભાવેજ ભણીયા.
 શ્રી જ્ઞાન વિમલ કહે પ્રભુ સમરથ દેવા
 ભવો ભવ દેજ્યો તુમ પાય સેવા ॥ એ
 પંચ ॥ ૫ ॥

૩ શ્રી પાર્શ્વનાથનું ચૈત્યવંદન

પ્રણમામિ સદા પ્રભુ પાર્શ્વજનં, જન
નાયક દાયક સુખધનં; ધનચારૂરૂપ હોત
દેહ ધરં. ધરણી પતિ નીત્ય સુ સેવ કરં
॥૧॥ કરુણા રસ રંચિત ભવ્ય કુણી, કુણી
સપ્ત સુશોભિત મૌલી મણી; મણા કં-
ચન રૂપ ત્રીકોટી ઘટં, ઘટીતા સુર કિન્નર
પાર્શ્વતટં ॥૨॥ તટીનીપતિ ઘોષ ગંભીર
સ્વરં, સ્વર નાકર અશ્વ સુસેનવરં, નર
નારી નમસ્કૃત નીત્ય મુદા, પદ્માવતિ ગા-
તી ગીત સદા ॥૩॥ સહનેન્દ્રિય ગોપ યથા
કમઠં, કમઠાસુર વારણ મુક્ત હઠં; હઠ
હેલિત કર્મ કૃતાંત બલં, બલધામ ધુરં
ધર પંકજલં ॥૪॥ જલજ ધ્વજ પત્ર
પ્રભા નયનં, નય નંદિત ભવ્ય નરેશમ-

નં, મન મન્ય મહી રૂપાન્હસમં સમતા
 મય રત્ન કરં પરમં ॥૫॥ પરમારથ વિ-
 ચાર સદા કુશલં, કુશલં કુરમેં જિન
 નાથઅલં; અસિની નસિની નસિ નીલ
 તનું, તનુતા પ્રભુ પાર્શ્વજિનંદનમુ ॥૬॥
 ધન્યધાન્ય કરં કરણા પરમં; પરમામૃત
 સિદ્ધિ મહાસુખદં; સુખદાયક નાથક સંત
 ભવં, ભવભૂત પ્રભુ પાર્શ્વજિનં શિવદં. ૭

૩ શ્રી ઋષભજિન રતવન

સિદ્ધની શોભા શી કહું હું એ દેશી.

ભરતજી કહે સુણો માવડી, પ્રગટયા
 નવે નિધાન રે; નિત્ય નિત્ય દેતા ઓલ-
 ભડા, હવે જુવો પુત્રના માનરે, ઋષભની
 શોભા હું શી કહું ॥ ૧ ॥ અઢાર કોડા
 કોડી સાગરે, વસીયો નયર અનુપરે, ચાર

જોયણુનુંરે માન છે ચાલો જોવાને ભુપરે
 ॥ ૪૫૦ ॥ ૨ ॥ પહેલો રૂપાનો કેટ છે,
 કાંગરા કંચન સાજરે, બીજો કનકનો કેટ
 છે; કાંગરા રતન સમાજરે ॥ ૪૫૦ ॥ ૩ ॥
 ત્રીજો રત્નનો કેટ છે, કાંગરા મણીમય
 જાણરે, તેહમાં મધ્ય સિંહાસને, હુકમ
 કરે પ્રમાણે ॥ ૪૫૦ ॥ ૪ ॥ પૂર્વ દિશીની
 સંખ્યા સુણો, પગથીયાં વીસ હજારરે,
 ઇણીપ ગણતાં ચારે દીશે, પગથીયાં
 એંશી હજારરે ॥ ૪૫૦ ॥ ૫ ॥ શિર પર
 ત્રણ છત્ર જલહલે, તેહથી ત્રિભુવન રાયરે.
 ત્રીણ ભુવનનો પાદશાહરે, કેવલજ્ઞાન
 સહાયરે, ॥ ૪૫૦ ॥ ૬ ॥ વીશ બત્રીશ
 દશ સુરપતિ, વહી દોય ચંદને સુરરે, દોય
 કરજોડી ઉભા ખડા, તુમ સુત ૪૫૦

હજીરે ॥ ઋષ ૦ ॥ ૭ ॥ ચામર જોડી ચો
વીસ છે, ભામંડલ જલકંતરે, ગાળે ગ-
ગનેરે દુંદુભી, પુલપગર વરસંતરે ઋષ ૦
॥ ૮ ॥ બાર ગુણે પ્રભુદેહથી, અશોક
વૃક્ષ શ્રીકારે, મેઘ સમાણીરે દેશના, અ-
મૃતવાણી જયકારે, ઋષ ૦ ॥ ૯ ॥ પ્રાતી-
હારજ આઠથી, તુમ સુત દેહારે. ચાલો
જોવા ને માવડી, ગયવર ખંધ અસવારે
ઋષ ૦ ॥ ૧૦ ॥ દુરથી વાજારે સાંભત્તી,
જોવા હર્ષ ન માયરે, હર્ષનાં આંસુથી
ફાટીયાં, પડત તે દુર પલાયરે, ઋષ ૦
॥ ૧૧ ॥ ગયવર ખંધથી દેખીયાં, નિરૂ-
પમ પુત્ર દેહારે, આહર દીધો નહી માયને,
માય મન ખેદ અપારે ઋષ ૦ ॥ ૧૨ ॥
કેહનાં છોડને માવડી, એતો છે વીતરાગરે,

ઇણીયેરે ભાવના ભાવતાં, કેવલ પામ્યા
 મહાભાગરે ઋષ ॥ ૧૩ ॥ ગજવર ખધે
 મુક્તિ ગયા, અંતગડ કેવલી એહરે, વંદો
 પુત્ર ને માવડી, આણી અધીક સ્નેહરે,
 ઋષ ॥ ૧૪ ॥ ઋષભની શોભાને વર-
 ણવી, સમકિત પુર મોઝારરે, સિદ્ધગિરિ
 મહાત્મ્ય સાંભળો, સંધને જય જયકારરે
 ઋષ ॥ ૧૫ ॥ સંવત અઢાર એંશીયે,
 માગશર માસ સોહાયરે, દીપવિજય કવિ-
 રાયને, મંગલ માસ સવાયરે ઋષ ॥ ૧૬ ॥

૪. શ્રી ઋષભનાથજીનું સ્તવન.

તારક રૂપભજિનેશ્વર તું મીલ્યો,
 પ્રત્યક્ષ પોત સમાન હો. તારક તુજનેજે
 અવલંબીયા, તેણે લલ્યુ ઉત્તમ સ્થાનહો.
 તારક રૂપભજિનેશ્વર તું મીલ્યો. ॥ ૧ ॥

તારક તુંજ વંદન પૂજન કરી, પવીત્ર
 કરં નિજ દેહહો; તારક તુંજ ગુણ સ્ત-
 વનાયેં સ્તવી, જિહાં કરં અમૃતલેહ હો
 તારક૦ ॥ ૨ ॥ તારક ગુણ અનંતા તાહરા,
 કુણ કહી લહેશે પારહો; તારક કેવળી
 કેડી મિલે કદા, જાણે ન કહે નિરધારહો
 તારક૦ ॥ ૩ ॥ તારક ગણધર મુનિવરે
 સ્તવ્યો, સ્તવીયો દેવની કેડ હો; તારક
 તોપણ હું તુંજને સ્તવું, ભક્તિ કરં તસ
 હોડ હો તારક૦ ॥ ૪ ॥ તારક મારદેવી
 માતાને-નમું, રત્ન કુશી ધરનાર હો;
 તારક નાભીરાયા કુસચંદલો, સકળ જંતુ
 આધાર હો તારક૦ ॥ ૫ ॥ તારક સુમં-
 ગળા સુનંદા તણો, પ્રીતમ પ્રભુ વિખ્યાત
 હો; તારક શ્રી પુંડરીક ગણધર તણો,

પિતામહ ગુરુ જગ તાત હો તારક ॥ ૬ ॥
તારક તુજ નામે રિદ્ધી સંપન્ને, વાધે
કીર્તી અપાર હો; તારક શીવ લગ્ન
સહજે મળે, સક્ષ્મ થાયે અવતાર હો
તારક ॥ ૭ ॥ સંપૂર્ણ.

૫. શ્રી સુમતિનાથનું સ્તવન
(મોરે ગજકાતરના એ દેશી.)

સુમતિજન વંદો પાપ નીકંદો ભવ-
જલ તારણહાર, પ્રભુ પૂજા અમંદો હોવે
આનંદો શિવસુખ કંદો ભવજલ તાર-
ણહાર ॥ અંચલી ॥ રાગ ગયો ગયો દ્વેષ
ગયો ગયો. મોહ ગયો ગયો ભાગ, રતન
કનક મણિ તિગડું સોહે તિણકારણ
મહાભાગ ॥ પ્રભુ ૦ ૧ ॥ કનક કમલસુર
વિરચિત ઉપર નિર્મલ પાય ઠવંત. વિચ-

રંતા અવનીતલેરે. મોહરિપુ ભગવંત
 ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૨ ॥ સંસાર પાર ઉતારણીરે,
 વાણી જસ સ્યાદ્વાદ. કુમતી મદ તર
 દારણીરે. સુમતિ મન આસ્વાદ ॥ પ્રભુ૦
 ॥ ૩ ॥ જીવભવી પ્રતિ યોધતારે અજ-
 તિમિર કરી નાસ રત્નત્રયી કંઠે ઠવીરે.
 ઝગમગ જ્યોતિ પ્રકાશરે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥
 આતમ લક્ષ્મી નિજગુણ પ્રગટે પૂજન
 હર્ષ અમાન. અપુનરાવૃતિ પદ મિત્રેરે
 વલ્લભવીર પ્રમાણ ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૫ ॥

૬. શ્રી શાન્તિનાથજીનું સ્તવન.

શાન્તિ જિનેશ્વર સાહીબ વંદો.
 અનુભવ રસના કંદોરે. મુખને મટકે
 લોચન લટકે. મોહ્યા સુરનર ઇન્દોરે ॥૧॥
 મંજર દેખીને કોયલ ટહુકે. મેઘધટા જીમ

મોરોરે; તીમ જન પ્રતિમા નીરખી હરખું
 વડી જેમ ચંદ્ર ચક્રોરે ॥ ૨ ॥ શાન્તિ
 જન પ્રતિમા શ્રી જનવરે ભાખી સુત્ર
 ઘણાં છે સાખી રે. સુરનર મુનિવર વંદન
 પુજા કરતા શીવ અભિલાષોરે. શાન્તિ
 ॥ ૩ ॥ રાયપસેણીમાં પ્રતિમા પુજી. સુરિ-
 યામ સમકિતધારી. જવાભિગમમાં પ્ર-
 તિમા પુજી વિજયદેવ અધીકારીરે શાન્તિ
 ॥ ૪ ॥ જનવર બીંબ વિના નવિ પુજું
 આણુંદજી એમ બોલેરે સાતમે અંગે
 સમકિત મુક્ત અવર નહી તસ તોલે ॥
 શાં૦ ॥ ૫ ॥ જ્ઞાતા સુત્રમાંહે દ્રાપદી પૂજા
 કરતી. શીવસુખ માંગેરે; રાય સિદ્ધારથે
 પ્રતિમા પૂજી, કલ્પસુત્રમાંહે રાગેરે ॥ શાં૦
 ॥ ૬ ॥ વિદ્યાચારણ મુનિવર વંદે, પ્રતિમા

પાંચમે અંગેરે જંધાચારણ મુનિવર
 વંદે. જન પડિમા મનરંગેરે ॥ શાં૦ ॥ ૭ ॥
 આર્ય સુહસ્તિસૂરી ઉપદેશે. આવો સંપ્રતિ
 રાયારે. સવા કોડ બીંબ ભરાવ્યાં. ધન
 ધન એહની માયારે. ॥ શાં૦ ॥ ૮ ॥ મોકલી
 પ્રતિમા અભયકુમારે. દેખી આર્દ્રકુમા-
 રેરે; જાત સ્મરણે સમકીત પામ્યા. વરીયા
 શીવ સુખ સારેરે ॥ શાં૦ ॥ ૯ ॥ તે માટે
 જનઆણા ધારી કુમતિ કદાચહ વારીરે.
 ભક્તિ તણાં ફલ ઉતરાધ્યયને બોધી બીજ
 સુખકારીરે. ॥ શાં૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇત્યાદિક બહુ
 પાઠ કહ્યા છે, સુત્ર માંહે સુખહારીરે; સુત્ર
 તણે એક વચણ ઉથાપે. તે કહ્યો બહુલ
 સંસારીરે ॥ શાં૦ ॥ ૧૧ ॥ એક ભવે દોય
 પદવી પાયા. સોલમા શ્રી જનરાયરે.

મુજ મનમંદિરીયે પધરાયા. ધવલમંગલ
ગવરાયારે ॥ શાં૦ ॥૧૨॥ શ્રી જનઉત્તમ
રૂપ અનુપમ. કીરતી કમલાની શાળારે,
જીવ વિજય કહે પ્રભુજીની ભક્તિ કરતાં
મંગલમાત્રારે ॥શાં૦॥૧૩॥

૭. શ્રી નેમનાથજીનું સ્તવન

રાજુલ ગોરી બેઠાં માળીએરે. જીએ
નેમ નગીનાની વાટ ગુલાબી; નેમઘેર
આવો-આપણેરે. આભમાં ઝીણી ઝપુકે
વિજલીરે, ઝીણો ઝરમર વરસે મેહ ગુ-
લાબી. ભીંજય ચીર ને ભીંજય ચુંદડીરે,
ભીંજય રાજુલ તમારી નાર ગુલાબી૦
॥૧॥ તમને ભાલીઓ મેણાં મારશેરે.
તમને વાંઢા કહેશે લોક ગુલાબી૦ નેમ
તોરણ આવીને પાછા વલ્યારે સુણી પશુ-

ડાંનેા પોધાર ગુલાબીં ॥૨૥ વાહલા આઠ
ભવની પ્રીતડીરે તોડીરે ચઢીઓ ગઢ ગિર-
નાર ગું નેમજી તોરણ આંબ્યા સાહેબારે.
કહેને શો છે હમારો વાંક. ગું તુમને
વહાલા ગિરનારનાં બેસણારે, અમને વ-
હાલા તમારા ભાવ ગું ॥૩॥ સહસાવન
જઘને સંજમ લીયેરે મુકી રોતી રાજુલ
નાર. ગુલાબીં. ॥૪॥ સંપૂર્ણ.

૮. શ્રી પાર્શ્વજીનનું સ્તવન

પરમપુરૂષ પરમેશ્વરે, પરમાતમ
ગુણજસ અનંત, પાલવિયાપાસજીરે અ-
વીનાસિઅકલંકનુંરે, શીવપદ ભોક્તા છે.
ભગવંત ॥૧॥ પાલણપુરમાં પુન્ય-
થીરે, દિઠો પ્રભુ પાર્શ્વદેદાર, લોહ-

કનક પારસ કરેરે, પ્રભુજી મન કંચન-
 કીરતાર, ॥૨॥ આતમહિત કરવા ભણીરે,
 આવે નરનારોના વૃંદ ॥ નયન ચકોર
 હરખીત થયારે, દેખી પ્રભુજીનો મુખચંદ
 ॥૩॥ કેશરચંદન ધન સારસુરે, પુજે
 પ્રભુજીના નવ અંગ, ॥ કરમ મયલ-
 નિવારવારે, સાચો એ છે સાહિબ સંગ
 ॥૪॥ ચંપક ગુલાબને માલતિરે, મરવો
 ચંપેલીમચકુંદ ॥ કુસુમ માલા કંઠે
 ઠવીરે, ગાઠિં જનગુણ મન આણુંદ ॥૫॥
 દ્રવ્ય ભાવ બે ભેદથીરે, કરતા ભરતા
 પુન્ય ભંડાર, ॥ અવગુણ મુજ મન ન
 આણુજ્યોરે, જાણુજ્યો સેવક જગદાધાર
 ॥ ૬ ॥ અશ્વસેન કુલ દીનમણીરે,
 વામાનંદન શીવદાતાર ॥ રંગ કહે જન

ભક્તિથીરે, લહોએ અવિચલપદ નિર-
ધાર ॥૭॥

૯. શ્રીચિંતામણીપાશ્વનાથનું સ્તવન
જિનપતિ અવિનાશી કાશીધણીરે,
મનની આશા પુરણહાર હો. જિનપતિ
ચિંતામણીરે ॥૧॥ જિનપતિ અશ્વસેન
કુલચંદ્રોરે, વાલો મારો વામા માત મ-
હારહો, જિન૦ ॥૨॥ જિનપતિ ત્રણ ભુ-
વન શિર સેહરોરે, સેવે ચોસઠ સુરપતિ
પાય હો જિન૦ ॥૩॥ જિનપતિ નાચે છે
નવનવા છંદથીરે, સુરવધુ મધુર સ્વરે
વલી ગાય હો જિન૦ ॥૪॥ જિનપતિ
તુજ રૂપે રતિપતિ જીશ્યોરે અંગથી લાજી
થયોરે અનંગ હો જિન૦ ॥૫॥ જિનપતિ
તુજ ઉપમા જગડો નહીરે, તું છે ગુણ

રાસીની સંગહો જિન૦ ॥૬॥ જિનપતિ
 સોલ સહસ અણુગારનેરે, સાહુણી અડ-
 ત્રીસ સહસ નિસ્તારહો જિન૦ ॥ ૭ ॥
 જિનપતિ નાગપતિ કયો ધરણેંદ્રનેરે,
 કરણા કરી દીધો નવકાર હો જિન. ॥૮॥
 જિનપતિ જાદવની નાઠી જરારે, તો હવે
 અમને કરો સુપસાય હો જિન૦ ॥૯॥
 જિનપતિ ધરણેંદ્ર પદ્માવતીરે. સેવે પાસ
 જક્ષ વલી પાય હો જિન૦ ॥૧૦॥ જિન-
 પાસ તે આશામુજડિપરેરે, સાચો શંખે-
 શ્વર મહારાજ હો જિન૦ ॥૧૧॥ જિન-
 પતિ શ્રી ગુરૂપદ્મવિજયતણેરે માગે રૂપ
 વિજયશિવરાજ હો જિનપતિ ચિંતામ-
 ણીરે. ॥૧૨॥

૧૦. શ્રી પંદરતીથી પાર્શ્વજીન રતવન
 પડવે પ્રણમું પાય પાસ તુમારેરે,

પ્રભુ મહેર કરે મહારાજ પ્રાણ અમારોરે
 ॥૧॥ બીજે તે મારી બાલક બુદ્ધિ કાપોરે,
 છે ત્રણ રતન તુંમ પાસ તે મુજ આપોરે
 ॥૨॥ ત્રીજે ત્રીભુવનના નાથ મહેર કર-
 નેરે, આ શરણે આગ્યો નાથ, સેવક કર-
 નેરે, ॥૩॥ ચોથે ચતુર સુખણ ચિંતા
 મુરોરે, મેં જાગ્યો જગનાથ, વંછીત પુ-
 રોરે ॥૪॥ પાંચમે પ્રાણઆધાર શું ધણું
 કહીયેરે, આતમને મેલી નાથ, ક્યાં જઈ
 રહીયેરે ॥૫॥ છઠે છટકી દેહ નાથ ન દી-
 નેરે, આ અનંત કાલની પ્રીત પાલીનેરે
 ॥૬॥ સાતમે સમરં નાથ ક્ષણ ક્ષણ તુમનેરે,
 પ્રભુ હું સમરી સમકીત, મહારાજ આપો
 અમનેરે ॥૭॥ આઠમે અદ્ભુત નાથ, અં-
 તરજામીરે, તુમ વિન જગમાં દેવ સખહે

કામીરે. ॥૮॥ નવમે નિરંજન નાથ, તું
 જગ એકીરે, આ શરણે આવ્યો હજુર,
 કરું તે વીતીરે ॥૯॥ દશમે દિનકર નાથ
 પ્રગટ્યો દીવોરે, રાણી વામા ઉરસર હંસ,
 તુમે ધણું જીવોરે ॥૧૦॥ એકાદશા જન-
 રાજ, આમતપ્સારે. આ ત્રણ સયાં પરી-
 વાર, દીક્ષારે ॥૧૧॥ બારસ તુમે બલવંત
 બાલ ઉગારોરે, આ ભવજલમાં તુમે જ-
 હાજ ભવીકને તારોરે, ॥૧૨॥ તેરસ તર-
 શ્યા લોક, તુમ સમ આવેરે, આ દેશના
 અમૃત ઢાલ, તેહને પાવેરે ॥૧૩॥ ત્રૈદશ
 ચરણકમલની સેવા આપોરે, આ જનમ
 મરણનાં દુઃખ માહરાં કાપોરે. ॥૧૪॥
 પુનમ વિચરે નાથ, પર ઉપગારીરે, થયા
 લોકાલોક પ્રકાશ કરમ નિવારીરે ॥૧૫॥

સમેત શીખર પર સિદ્ધ, અણસણ લેધ-
નેરે, આ મુક્તિ વધુ મેલ, કીધો જધનેરે
॥૧૬॥ ઇતિ સમાપ્ત.

૧૧ શ્રી વીરપ્રભુનું સ્તવન

સરસ્વતી સ્વામિને વિનવુંરે, ગણ-
પત લાગુજી પાય. જ્ઞાની વીનારે બ્રાંતી
કેણુ ભાંજશેરે ॥ ૧ ॥ આસો પદ્મવતરૂ
છાંયડેરે, ત્રીગદું રચે સુરરાય. જ્ઞાની વિ-
નારે બ્રાંતીં સાધુ સાધ્વી શ્રાવક શ્રાવિ-
કારે બેઠી છે પરખદા ખાર જ્ઞાનીં ॥૩॥
વીરપ્રભુ દીયે ધર્મ દેશનારે, સાંભળે
પરખદાખાર જ્ઞાનીં ॥૪॥ સોલ પહોર-
ની દીધી દેશનારે, બુજવ્યા જાણ અજાણ
જ્ઞાનીં ॥૫॥ કાર્તિક માસ અમાવસ

જાણીએરે, દીવાલએ નીરવાણુ જ્ઞાનીં
 ॥ ૬ ॥ ચાર ઘડીને પરોઢીએરે, વીરજી
 પહોંચ્યા નીરવાણુ જ્ઞાનીં ॥ ૭ ॥ ભાક્ત
 કરીને ભોજો ભોજોંયેરે, છેતરી દીધો
 છેહ જ્ઞાનીં ॥ ૮ ॥ હુંચ નહોતો પ્રભુ બા-
 લકેરે, આડો કરીને આવત સાથ જ્ઞાનીં
 ॥ ૯ ॥ લોગુ થકો મનડો રહ્યોરે, તે તુમારી
 સેવાને કાજ જ્ઞાનીં ॥ ૧૦ ॥ એક ઘડી
 પ્રભુ તુમ વિનારે, જાએ મારે વરસ સમાન
 જ્ઞાનીં ॥ ૧૧ ॥ ગૌતમ કહિનેરે કોણુ
 બોલાવશ્યેરે કોણુ કરશ્યે મોરી સાર
 જ્ઞાનીં ॥ ૧૨ ॥ તુમે જાણુયું તે ગૌતમ કેવલ
 માગશ્યેરે માગશે મુક્તિનો વાસ જ્ઞાનીં
 ॥ ૧૩ ॥ આ કર્મમાં હશે તો કેવલ
 આવશ્યેરે, આવશ્યે મુક્તિનો વાસ ॥ ૧૪ ॥

વિર પ્રભુ મુગતેં ગયારે ॥ ગૌતમ ને કેવલ
જ્ઞાન જ્ઞાનિં ॥ ૧૫ ॥ માણેક મુનિ ભણે
મન રંગ શુરે ॥ આપોને મુક્તિનો વાસ.
વાસા હો પ્રભુ ફરી ફરી ન આવું ગરભા-
વાસ જ્ઞાનીં ॥ ૧૬ ॥

૧૨-શ્રી વીરભગવાનની વિનતી.

વીર સુણો મોરી વિનતી, કરજોડી
હો કહું મનની વાત. બાલકની પરે
વિનવું, મોરા સ્વામિ હો તું ત્રિભુવન
તાત ॥ વીર ॥ ૧ ॥ તુમ દરિસણ વિણ હું
ભમ્યો, ભવ માંહે હો સ્વામી સમુદ્ર મો-
ઝાર, દુઃખ અનંતાં મેં સહ્યાં, તે કહેતાં
હો કેમ આવેપાર ॥ વીર ॥ ૨ ॥ પરકિ-
ગારી તું પ્રભુ દુઃખ ભંજે હો જગ દીન
દયાળો તેણે લહાર ચરણે આવીઓ સ્વામિ

મુજને હો નિજ નયણુ નિહાળ ॥ વીર ॥
 ૩ ॥ અપરાધી પણ ઉધર્યા, તેં કીધી
 હો કરુણા મોરા સ્વામ હુંતો પરમ ભક્ત
 તાહરો, તેણે તારો હો નહીં ઢીલ કામ
 ॥ વીર ॥ ૪ ॥ શુભ પાણી પ્રતિ બુજવ્યો
 જેણે કાધો હો તુજને ઉપસર્ગ ડંક દીધો
 ચંડ કેસિયે તેં દીધો હો તમુ આઠમો
 સર્ગ ॥ વીર ॥ ૫ ॥ ગોસાળો ગુણ હીણ
 ધણો જેણે બોલ્યા હો તોરા અવરણવાદ
 તે બળતો તેં રાખીયો સીત લેશ્યા હો
 મૂકી સુખસાદ ॥ વીર ॥ ૬ ॥ વચન ઉથા-
 પ્યા તાહરાં જે જગડ્યો હો તુમ સાથે
 જમાત, તેહને પણ પંદરે ભવે શિવગામી
 હો કીધો તેં કૃપાળ ॥ વીર ॥ ૭ ॥ અ-
 ધમતો ઋષી જે રમ્યો જલમાંહે હો બાંધી

માટીની પાળ તરતી મુકી કાચલી તેં
 તાર્યો હો તેહને તતકાળ ॥ વીર ॥ ૮ ॥
 એ કેણુ છે ઇંદ્રજીવોઓ, એમ કહેતો હો
 આવ્યો તમ વીર તે ગૌતમને તેં કર્યો
 પોતાનો હો પ્રભુતાનો વજ્ર ॥ વીરા ૯ ॥
 મેઘ કુંભર ઋષી પુજવ્યો ચિત્ત ચુક્યો
 હો ચારિત્રથી અપાર એકા અવતારી
 તેહને તેં કીધો હો કરુણા ભંડાર ॥ વીર
 ॥ ૧૦ ॥ બાર વરસ વેશ્યા ઘરે રહ્યો મૂકી
 હો સંયમનો ભાર નંદિષણુ પણ ઉધ્ધર્યો,
 સુર પદવી હો દીધી અતિસાર ॥ વીરા ૧૧ ॥
 ૧૧ ॥ પંચ મહાવ્રત પરીહરી ગૃહવાસે
 હો વસ્યા વરસ ચોવીશ તે પણ આઠ
 કુમારને તેં તાર્યો હો તહારી એહ જગીશ
 ॥ વીર ॥ ૧૨ ॥ રાય શ્રેણીક રાણી ચે-

લાણી, રૂપ દેખી હો ચિત મુકયા ભેહ,
 સમેાવસણુ સાધુ સાધવી, તેં કીધો હો
 આરાધક તેહ ॥વીર॥૧૩॥ વરત નહી,
 નહી આખડી, નહિં પોસો હો નહીં
 આદર દિખખ, તે પણ અણીક રાયને તેં
 કીધો હો સ્વામી આપ સરિખખ ॥વીર
 ॥ ૧૪ ॥ એમ અનેક તેં ઉધ્યર્યા, કહું
 તહારા હો કેતા અવદાત, સાર કરો હવે
 માહારી; મન આણો હો સ્વામી માહરી
 વાત. ॥ વીર૦ ॥૧૫॥ સૂધો સંયમ નવિ
 પળે, નહીં તેહવો હો મુજ દરિસણુનાણુ,
 પણ આધાર છે એટલો, એક તહારં હો
 ધરં નિશ્ચલ ધ્યાન, ॥ વીર૦ ॥૧૬॥ મેહ-
 મહીતળ વરસતો, નવિ જોવે હો સમ
 વિષમ કામ, ગિર્યા સહેજે ગુણુ કરે,

સારો હો મહારાં વંછીત કામ ॥ વીર૦ ॥
 ૧૭॥ તુમ નામે સુખ સંપદા, તુમ નામે
 હો દુઃખ જાયે દૂરે, તુમ નામે વંછિત
 રૂપે, તુમ નામે હો મુજ આનંદ પૂર
 ॥ વીર૦ ॥ ૧૮ ॥

કળશ

ધમ નગર જેસલમેર, મંડણુ તીર્થકર
 ચોવીસમે. શાસનાધીશ્વર સિંહલાંછન,
 સેવતાં સુરતર સમે, જિનચંદ ત્રિશક્તિ
 માનનંદન, સકળચંદ કળા નિલો, વાચના
 ચારજ સમય સુંદર, સંચુણ્યો ત્રિભુવન
 તલો ॥ ૧૯ ॥ ઇતિ ॥

૧૩-શ્રી વીર ભગવાનનું નિશાળ ગયાણું
 સખી ત્રિભુવનપતિ આનંદરે, માતા
 ત્રીશક્તિ રાણીના નંદરે આ વંદારે, વીર

કુંવરને હાશે; સખી તેમ તેમ દીલડાં
 ઉલ્લસે, ઉછરંગેરે નિશાળ ગયણું કીજી-
 ચેરે; સખી સહુ જનમે રમતારે. સઉ
 સજ્જનને મન ગમતારે. આ રમતારે
 વીરકુંવર મોટા થયારે. સખી માને બાપ
 એ ચીંતવે, સખી કુંવર ભણાવું વગેરે
 ઉછરંગેરે, નિશાળ ગયણું કીજીએરે.
 સખી આંગણ મંડપ રચીયારે. સખી
 માલણ તોરણ બાંધેરે. સિદ્ધારથેરે સાજન
 સૌ કે તેડીયારે; સખી આભ કરે આખ્યા-
 ણુંરે, તમે ભરી ભરી દ્યો તરભાંણારે
 આલાણુંરે શેરીએ સોહામણુંરે. સખી
 ધસ મસ કરતી માડીરે એમ કુંવર તાણે
 સાડીરે. આ સુખડલી માગી દ્યો સૌ મન
 રળીરે, સખી ધસ મસ કરતી ધાયેરે એમ

બેની મંગળ ગાયેરે, આ નરનારી આવે
 સૌ ઉતાવળારે, સખી હાથમાં સોના
 સાંકડાં, તમે કુંવર પહેરો વાંકડા આ
 સાંકળાં સાવ રતન હીરે જડ્યાંરે સખી
 બાંહે બાંધો નીરમળી. સખી હાથે સોહીએ
 મુદ્રડી. આ મુદ્રડી જોતાં થોડે મનરળીરે.
 સખી કેડે ખસમસ ફાડારે નમે બાંધવ ન
 કરશે. આડારે, ચડાવુરે ઘેમર ઉપર જગ
 ધણીરે. સખી કામ સધળાં ચીંતબ્યાં,
 સખી ઘેમર ખંધે જઈ ચઢ્યા, આ મહા-
 વીર સરસ્વતી ભણવા સંચર્યાંરે, સખી
 હાથમાં સોના પાટીયાં, માતા ત્રીશક્તિને
 ઓઢણુ ઘાટડી, આ ઘાટડી સાવરતન
 હીરે જડીરે, સખી હાથમાં રામણ દીવારે
 સખી મહાવીર ધણુ જીવેરે, આ આશીષ

આપે સૌ ટોળે મહારે. સખા હાથમાં
 સેના લેખણે, સખી કુમાર દર્પણ
 અક્ષણે; આ લેખણે સાવ રતન હીરે
 જડીરે. સખી ખાંડે ભરીયા ખડીયારે;
 સખી માણેક મોતી જડીયારે, આ ખડી-
 યારે, બાળક બુદ્ધિ સંચરેરે, સખી વક્ર્ય
 આવી તીહાં રહ્યા સખી ઇંદ્રે આસન
 ઠાવીયા, આ ત્રણ પ્રદક્ષિણા દધ પ્રભુ પાયે
 નમ્યારે. સખી અધર ઉઠી ઉભા થયા.
 સખી બે કર જોડી આગલ રહ્યા. આ
 મહાવીર અંધારે ભણાવીયારે. સખી
 વેંચણુ ધાણો દાળીયા, તમે દયો સધળા
 નિશાળોઆ, આ નિશાળોઆ વીરકુંવ-
 રને વાલેરારે. સખી ભેરી ભુંગળ વાગે છે
 સખી દેવતાઈ તત્ત્વ દલ ગાજે છે, આ મહા-

વીર સરસ્વતી ભણી ઘેર આવીયારે, તમે
 દધજ દ્યોને ભામણા, તમે ઘેર ઘેર દેજો
 વધામણા, આ મહાવીર ગોત્રજ આધિપાયે
 નમ્યારે; સખી કેરાં કાકડ મીરીયાં સખી
 પાપડને સારે વડાં, આ બહુરૂપી વડીયો
 દીસે શોભતીરે, સખી સક્કરપારા સુખડી,
 સખી શાકમાં ચોળાફળી, સિદ્ધારથ ઘેરે
 સાજન સૌ જમાડીયારે. સખી તજ લવીંગ
 એત્રચી, સખી પાતને સોપારી, સીદ્ધાર-
 થેરે મુખવાસ સૌને આપીયારે. સખી ત્રણ
 ભુવનનો સ્વામિ સખી અવિચળ પદવી
 પામીરે, આ શીવનામી વીર કુંવર ચરણે
 નમુંરે.

૧૪-શ્રીસીમંધર સ્વામિનું સ્તવન.

(જગજીવન જગ વાલહો, એ દેશી)

શ્રી સીમંધર સાહીબા, વીનતડી અવ-

ધાર લાલરે. પરમપુરુષ પરમેશ્વર, આતમ
 પરમ આધાર લાલરે, શ્રી સીમંધર૦ ॥
 ૧॥ કેવલજ્ઞાન દીવાકર, ભાગે સાદિ અનં-
 તલાલરે, ભાસક લોકા લોકકે, જ્ઞાયક
 હોય અનંત લાલરે ॥ શ્રી સી૦ ॥૨॥ ઇંદ્ર
 ચંદ્ર ચક્ષી સર, સુરનર રહે કર જોડ
 લાલરે. પદ પંકજ સેવે સદા, અણુ હું તે
 એક કોડ લાલરે ॥ શ્રી સી૦ ॥૩॥ ચરણ
 કમલ પિંજર વસે, શુભ મન હંસ નિત્ય
 મેવ લાલરે. ચરણ સરણ મોહી આશરો,
 ભવ ભવ દેવાધિદેવ લાલરે. ॥ શ્રી સી૦
 ॥૪॥ અધમ ઉદ્ધારણ છો તુમ્હે, દૂર હરો
 ભવદુઃખલાલરે. કહે જિનહર્ષ મયા કરી.
 દેજો અવિચલ સુખ લાલરે, ॥ શ્રી સી૦
 ॥૫॥ સંપુર્ણ,

૧૫-શ્રી ગૌતમ સ્વામીનું સ્તવન.

પહેલો ગણધર વીરનેરે, શાસનનો
 શણગાર; ગૌતમ ગોત્ર તણો ધણીરે,
 ગુણમણીરયણ ભંડાર, જયંકર જ્યો
 ગૌતમસ્વામ, ગુણમણિ કેરો ધામ. જયં
 નવનિધિ હોય જસનામ, જં પૂરે વંછિત
 કામ, જં જ્યોં ॥૧॥ જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રે
 જનમીએરે, ગોખર ગામ મોઝાર વિશ્વ-
 ભૂતી પૃથ્વીતણેરે, માનવી મોહનગાર,
 જં જ્યોં ॥૨॥ સમવસરણદેવે રંચુંરે,
 બેઠા શ્રી વર્ધમાન; બેઠી તે બારે પરખ-
 દારે, સુણવા શ્રી જિનવર વાણ જં
 જ્યોં ॥૩॥ વીર કને દીક્ષા ગ્રહીરે; પાંચ-
 સોનો પરિવાર, છઠું છઠું કરી પારણુરે,
 ઉચ્ચ કરે વિહાર, જં જ્યોં ॥૪॥

અષ્ટાપદ લખધે કરીરે, વાંઘા જિન ચોવીશ,
 જગ ચિંતામણી તિહાં કરીરે, સ્તવીયા
 એ જગદીશ, જ૦ જ્યોત્ ॥ ૫ ॥ પનરસો
 તાપસ પારણારે, ખીર ખાંડ ઘૂત આણુ,
 અમૃત જસ અંગુઠડેરે, ઉગ્યો કેવળ ભાણુ
 જ૦ જ્યોત્ ॥ ૬ ॥ દીવાળી દીન ઉપ-
 જ્યુરે, પ્રત્યક્ષ કેવલજ્ઞાન, અક્ષયલખિધ-
 તણેા ધણીરે, ગુણુમણિ રયણુ ભંડાર
 જ૦ જ્યોત્ ॥ ૭ ॥ પચાસ વર્ષ ગૃહ-
 વાસમાંરે, છદ્મસ્થપણાએ ત્રીશ, ખાર
 વર્ષ લગે કેવળીરે, આઉખાણું જગીશ
 જ૦ જ્યોત્ ॥ ૮ ॥ ગૌતમ ગણધર સરી-
 ખારે, શ્રી વિજયસેન સૂરીશ, એ ગુર
 ચરણ પસાઉલેરે, વીર નમે નિશ દીશ
 જયંકર જ્યોત્ ગૌતમસ્વામી ॥ ૯ ॥ સંપુર્ણ.

૧૬-શ્રી સિધ્ધાચલનું સ્તવન.

શોભા શી કહુરે સેત્રુંજ તણી જ્યાં
ભિરાજે પ્રથમ તીર્થંકર દેવ જો, રૂડીરે રા-
યણુતલે ઋષભ સમોસર્યા, ચોસઠ સુરપતિ
સારે પ્રભુની સેવજો, શોભા૦ ૧॥ નિરખોરે
નાભીરાયા કેરા પુત્રને, માતા મારદેવી
કેરા નંદજો, રૂડી તે વનિતા નગરીનો
ધણી, મુખડું સોહે શરદ પુનમનો ચંદ
જો. શોભા૦ ॥૨॥ નીરખો તે નારી કંથને
વિનવે, પીયુડા મુજને પાલીતાણું દેખા-
ડજો, એ ગીરીએ પુર્વ નવાણું સમોસર્યા,
માટે મુજને આદિશ્વર ભેટાડજો, શો૦
॥૩॥ મારે મન જાવાની ધણી હોંસ છે.
ક્યારે જાઉં ને ક્યારે કરું દર્શન જો; તે
માટે મન માર તલસે ધણું, નયણ નીહાવું

તો ઠરે મારાં લોચન જો, શોભાં ॥ ૪ ॥
 એવીને અરજ ભલાની સાંભલો, હુકમ
 કરો તો આણું તમારી પાસજો, મહેર
 કરીને દાદા દરિસણ દીજીએ, શ્રી શુભ-
 વીરની પહોંચે મનની આશજો, શોભા
 શી કહુંરે શત્રુંજ તણી. ॥૫॥

૧૭-શ્રી શત્રુંજયનું સ્તવન.

ડુંગર ઠડોને ડુંગર શીતળો, એ
 ગીરીસોધ્યા સાધુ અનંતરે, ડુંગર પહોળો
 ડુંગર પુટડો, ત્યાં વસે મારદેવીનો નંદરે,
 ત્યાં વસે સુનંદાનો કંતરે, પુલ્લના ચોસર
 પ્રભુજીને શીર ચઢે ૧. પહેલે આરે શ્રી પું-
 ડરીક ગીરી, એંશી જોજનનું પરીમાણરે,
 બીજે સીત્તર જોજન જાણીએ, ત્રીજે સાઠ
 જોજનનું માનરે, પુલ્લના ચોસર ૦ ૨ ચોથે

આરે પચાસ જોજન જાણીયે, પાંચમે
 બાર જોજનનું માનરે, છઠે આરે સાત
 હાથ જાણીયે, ઇણી પેરે બોલે શ્રી વર્ધ-
 માન, પુલનાં ૩ ઇણગીરી રૂપભજિણુંદ
 સમોસર્યા, પ્રભુજી પુર્વ નવાણું વારરે,
 જાત્રા નવાણું જે જુગતે કરે, ધન ધન તે-
 હનો અવતાર રે. પુલનાં ૪ જે નર શે-
 ત્રુંજયે ભેટયો સહી, જે નર પૂજ્યા શ્રી
 આદિ જીણુંદરે, દાન સુપાત્રે જેણે દીધાં
 સહી, તે ફરી ના આવે ગર્ભાવાસ રે.
 પુલનાં ૫ જે નર શેત્રુંજયે ભેટયા નહિ,
 જેણે નવી પુજ્યા શ્રી આદિ જીણુંદરે.
 દાન સુપાત્રે જેણે દીધાં નહિ, તેના નવી
 છુટે કર્મના બંધરે. પુલનાં ૬ ડુંગર
 નીરખી ડુંગર જે ચઢે, ડુંગર ફરશ્યો સો

સો વારરે, મુક્તિ સામાને પગલાં જે ભરે,
 તેના નવી થાયે કમના બંધરે પુલનાં ૭
 ઉદય રતન અવસર પામીને, જાત્રા કરશે
 નર નારરે, શ્રી શેત્રુંજય મહાતમમાં કહ્યું,
 તસ ઘેર હોવે મંગળ માળરે, પુલનાં ૮

૧૮-શ્રી કુમતી ઉત્થાપકનું સ્તવન.

ભરતાદિક ઉદ્ધારજ કીધો શ્રી સે-
 ત્રુંજ મોજર ॥ સોના તણાં જ્યાં દહેરાં
 કરાવ્યાં, રતનતણાં બિંબ સ્થાપ્યા હો.
 હો કુમતી ક્યાં જન પ્રતિમા ઉથાપી હો
 કુમતી ॥ ૧ ॥ વીર પછે બસેં નેવું વરસે
 સંપ્રતિરાય સુજાણો, સવા લાખ પ્રાસાદ
 કરાવ્યાં, સવાઠેડ બિંબ સ્થાપ્યાં હો
 કુમતી ॥ ૨ ॥ દુપદિયે જન પ્રતીમાપુજ,
 સુત્રમાં સાખ કેવાણી, છઠે અંગે તે વીર

ભાખ્યો, ગણધર પૂરે, સાખ હો કુમતી.
 ॥ ૩ ॥ સંવત નવસે સતાણું વરસે, વિ
 મત્ર મંત્રીસર જોયો, આણુ તણાં જોણે
 દહેરાં કરાવ્યાં. બે હજાર બિંબ સ્થાપ્યાં
 હો કુમતી. ॥ ૪ ॥ સંવત અગીયાર નવા-
 ણું વરસે, રાજ કુમારપાળ જોહ, પાંચ
 હજાર પ્રાસાદ કરાવ્યાં, સાત હજાર બંબ
 સ્થાપ્યાં હો કુમતી ॥ ૫ ॥ સંવત બાર
 બહોતેર વરસે, સંઘવી ધન્નો તેહ, રાણુ-
 કપુરનાં દહેરાં કરાવ્યાં, કોડ નવાણું દ્રવ્ય
 ખરવ્યાં હો કુમતી ॥ ૬ ॥ સંવત બાર
 પંચાણું વરસે, વસ્તુપાલ તેજપાલ, આ-
 ણુ તણાં જોણે દહેરાં કરાવ્યાં, અગીયાર
 હજાર બિંબ સ્થાપ્યાં હો કુમતી. ॥ ૭ ॥
 સંવત તેર એકોતેર વરસે, સમરો સારંગ

શેઠ, ઉદ્ધાર પંદરમેા શ્રી શેત્રુંજે કીધો,
 અગીયારલાખ દ્રવ્યખરચ્યો હો કુમતિ.
 ॥ ૮ ॥ સંવત સોલ છોત્તર વરસે, બાદર
 શાને વાડે, ઉદ્ધાર સોત્રમેા શ્રી શેત્રુંજે
 કીધો, કરમાશાએ જસ લીધો હો કુમતિ.
 ॥ ૯ ॥ જ્યા જન પ્રતીમા સરખી જણો
 પુજે ત્રીવિધે તુમે પ્રાણી, જન પ્રતીમામાં
 સંદેહ ન રાખો, વાચક જસની વાણી હો
 કુમતી ॥ ૧૦ ॥

૧૯-શ્રી ઋષભદેવની સ્તુતી.

શ્રી આદિ દેવા પદ પદ્મ સેવા, શ્રી
 માર્કદેવા સુત પાપ ખેવા. યુગાદિ દેવા
 વૃષ ચિન્હ લેવા, નમામિ ભક્ત્યા શિવ
 પંથ મેવા ॥ ૧ ॥ સહસ્ર ચારી જિન
 આદિધીરો, સોમહિ પાસોત્રય એક વીરો,

દીક્ષા શતોંસે પદ વાસુ પૂજયો શેષા સ-
હાસ્ર ઇંક પાપ ધુળે ॥ ૨ ॥ જિનેંદગાની
ગુણ રત્નખાની, નિર્વાણ ઠાની સખ કર્મ
હાની, અર્થ પ્રદાનિ સુખકો નિશાની,
સુધા સમાની હર માન માની. ॥ ૩ ॥
ચક્કેસરી શાસન શાન્તીકારી ગોમુખ
યક્ષો હિત સંઘ કારી. આનંદસૂરો તપ
ગચ્છ ઘોરી, સદા નમે વદ્ધમ હાથ જોડી.
॥ ૪ ॥

૨૦-શ્રી નેમનાથજીની સ્તુતિ.

ચદુવંશા કારો ઉદુપતિ સમા નેમિ-
જિનજી, શરીરે રંભાભા રતિમદ હરી
રાજુલ તજિ, ગ્રહી દીક્ષા ભારી ભવોજન
વિખોધે હિત કરી, કરો દષ્ટિ સ્વામિ હરિ-
ણપશુ જૈસે હિત કરી. ॥ ૧ ॥ ગયે મુક્તિ

સ્વામિગિરિ શિખર ઉજ્જિજંત શિરસિ,
 અપાપામે વીરે શિવ સુખ અનંત
 વિફરસી, જપાસુ અંપામે ધવલગિરિનામે
 યજિનજી, સમેતે આનંદામૃત રસ કરા-
 વીશ જિનજી ॥ ૨ ॥ અનેકાંત સ્યાદ્વાદ
 નયગમ ભંગાદિ વિધિશું, અજેયાહિ
 તીર્થાંતરશત બુધૈઃ કીટસમશું, નિહારી-
 વાણી યોજન અતિશયા પંચશતહા, સુધા
 ધારા સારા જિનમુખ થકી નિર્ગત સુહા
 ॥ ૩ ॥ અધિષ્ઠાતા અંબા પ્રવચન સુરી-
 નેમીજિનજી, કરો ગોમેધો હિસતત સુખ
 શાંતિં અતિધની. વિજય આનંદ શ્રી તપ
 ગણુ ગણી વલ્લભસદા નમો ભાવે શુદ્ધે
 મન વચન કાયાફલ સદા. ॥ ૪ ॥

૨૧-શ્રી પાર્શ્વનાથની થોથો.

શમહમોતમ વસ્તુ મહાપણું, સકલ
કેવલ નિર્મલ સદ્ગુણું ॥ નગર જેસલ-
મેર વસુપણું, ભજત પાર્શ્વજનું ગત
દ્વપણું ॥ ૧ ॥ સુરનરૈશ્વર નમ્ર પદાંબુજઃ,
સ્મરમહીરહભંગ મતંગજઃ ॥ સકલતીર્થ-
કરાસુખકારીકા. ઇહજયંતુ જગજ્જન તા-
રકાઃ ॥ ૨ ॥ શ્રયતિ યઃ સુકૃતિ જિન શાસનં,
વિપુલ મંગલ કેલી વિશાસનં ॥ પ્રખલ
પુણ્યરમોદમ ધારીકા, ફલતિ તસ્ય મનો-
રથ માલોકા ॥ ૩ ॥ વિકટ સંકટ કોટી
વિનાશીની, જનમતા જત સૌખ્ય વિકા-
શીની ॥ નરનરૈશ્વર કિન્નર સેવિતા, જયંતુ
સારદ શાસન દેવતા ॥ ૪ ॥

૨૨-શ્રી પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ.

ભીડ ભંજન પાર્શ્વ પ્રભુ સ્મરો;
અરિહંત અનંતનું ધ્યાનધરો; જિન આ-
ગમ અમૃત પાન કરો; શાસન દેવી સર્વી
વર્ધનહરો; ॥ ૧ ॥ (આ સ્તુતિ ચાર
વખત કહેવાય)

૨૩-શ્રી વર્ધમાન તપની સ્તુતિ.

વર્ધમાન આંખીસ તપ આદરો, ચો-
વીસ જિનની પુજા કરો; અંતગડ આગમ
સુણો વખાણ, સિદ્ધાધ દેવી કરે કલ્યાણ
॥ ૧ ॥ (આ સ્તુતિ ચાર વખત કહેવાય)

૨૪-શ્રી સીમંધરજીની થોથો.

શ્રી સીમંધર દેવસુંહંકર મુનિમન
પંકજ હંસાજી ॥ કુંથુ અરજીન અંતર
જનમ્યા, તિહુઆણ જસ પરશંસાજી ॥

સુપ્રત નમિ અંતર વરી દોક્ષા, શિક્ષા
 જગત નિરાસેજી ॥ ઉદય પેઢાલજનાં
 તરમાં પ્રભુ જશો શિવ વહુ પાસેજી ॥
 ॥ ૧ ॥ ખત્રીસ ચઉસઠી ચઉસઠી મલિયા
 ઇંગ સય સઠી ઉઠિહુજી ॥ ચઉ અડ અડ
 મલી મધ્યમ કાત્રે, વીશ જનેશ્વર દોઠાજી ॥
 દો ચઉ ચાર જધન્ય દશ જંબુ, ધાયઈ
 પુષ્કર મોઝારે જી ॥ પૂજે પ્રણમે આચા-
 રાંગે પ્રવચન સાર ઉધારેજી ॥ ૨ ॥ સી-
 મંધર વરકેવલ પામી, જન પદ ખવણ
 નિમિત્તેજી ॥ અર્થ નિદેશન વસ્તુ નિવે-
 શન દેતાં સુણત વિનીતેજી ॥ દ્વાદશ
 અંગ પૂરવયુત રચિયાં, ગણધર લખિધ
 વકસિયાજી ॥ ૩ ॥ આણારંગી સમ-
 દિત સંગી, વિવધ ભંગ વ્રતધારીજી ॥

ચઉવિહ સંઘ તીરથ રખવાલી, સહુ ઉ-
પદ્રવ હરનારીજી પંચાંગુલીસુરી શાસન
દેવી દેતી તસ જસઝદિજી ॥ શ્રી શુભ-
વીર કહે શીવ સાંવન, કાર્ય સકલમાં
સિદ્ધિજી ॥ ૪ ॥

૨૫-શ્રી મૌન એકાદશીની સ્તુતિ.

॥ અરસ્ય પ્રવજ્યા નમિ જિન પતે
જાન મતુલં. તથા મલ્લેર્જન્મ વ્રતમપ-
મલં કેવલમલં, વલ્લક્ષેકાદશ્યાં સહસિલ-
સદુદામ મહસિ ક્ષિતૌ કલ્યાણાનાં ક્ષપતુ
વિપદઃ પંચકમદઃ ॥૧॥ સુપર્વેદિ શ્રેણ્યા-
ગમન ગમનૈ ભૂમિવલયં, સદા સ્વર્ગત્યે-
વાહમહમિક્યા યત્ર સલયં, જિના નામ
પ્યાપુઃ ક્ષણમતિ સુખં નારકસદઃ ક્ષિતૌ
કલ્યાણાનાં ક્ષપતુ વિપદઃ પંચકમદઃ ॥૨॥

જિના એવં યાનિ પ્રણિજગદુરાત્મીય
 સમયે, કલંચકર્તૃણામિતિય વિદિત્વં શુદ્ધ
 સમયે ॥ અનિષ્ટારિષ્ટાનાં ક્ષિતિરનુભવેયુર્મ-
 હુમુદઃ ક્ષિતૌ કલ્યાણાનાં ક્ષપતુ વિપદઃ પચ
 કમદઃ ॥૩॥ સુરા સેવાઃ સર્વે સકલ જિન
 ચંદ્ર પ્રમુદિતા, સ્તથા ચ જ્યોતિઃકાન્ધિલ
 ભવન નાથાઃ સમુદિતાઃ, તપો યત્કર્તૃણાં
 વિદધતિ સુખં વિસ્મિતહૃદઃ ક્ષિતૌ કલ્યા-
 ણાનાં ક્ષપતુ વિપદઃ પંચકમદઃ ॥૪॥ સંપુર્ણ.

૨૬-અધ્યાત્મ સમશ્યા થોયો.

ડાલે બેઠી એક સુડલી; તસ ચાંચન
 આવે, ચણ લેવાના કારણે, સમુદ્રમાં જાવે,
 ડાલે બેઠી એક સુડલી. ॥ ૧ ॥ આપ
 વરણ લીલી નહી, તસ ચાંચ છે લીલી,
 ચાંચે ઘડાં મુક્તિ સાયરમાં ઝીલી.

ડાલે બેઠી એક સુડલી. ॥ ૨ ॥ એરે ઈંડાં
 થાપ્યાં ઘણાં, પણ તે નવી ખુટ, એનો
 ભક્તિ જે કરે તેના પાતિક છુટે. ડાલે
 બેઠી એક સુડલી. ॥ ૩ ॥ હરખ વિજય
 પંડિત કહે, એ કેણુ છે સુડી, એનો
 અર્થ જે કરે, તેની ખુદ્દી છે રૂડી. ડાલે
 બેઠી એક સુડલી. ॥ ૪ ॥

૨૭. શ્રી અયવંતી સુકુમારનાં તેર
 ઢાળીયાં. “દુહો”

પાસ જીનેશ્વર સેવીએ, ત્રેવોશમે
 જીનરાય ॥ વિઘ્ન નિવારણ સુખકરણ
 નામે નવ નિધિ થાય ॥ ૧ ॥ ગુણ ગાઠિ
 ખંતે કરી, અયવંતી સુકુમાળ ॥ કાન દેઘને
 સાંભળો, જેમ હોય મંગળ માળ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૧ સી ॥

(દેશી ત્રિપદીની)

(બે કરજોડી તામરે, ભદ્રા વિનવે. એ દેશી)

મુનિવર આર્ય સુહસ્તીરે કિણુહિક
અવસરે, નયરિ ઉજ્જયણી સમોસર્યા એ
॥૧॥ ચરણ કરણ વ્રતધારરે, ગુણમણિ
આગર, બહુ પરિવારે પરિવર્યા એ ॥૨॥
વન વાડી આરામરે, લેઝ તિહાં રહ્યા,
દોય મુનિ નગરી પઠાવીયા એ ॥૩॥ થાન
ક માગણ કાજરે મુનિવર મલપતા, ભ-
દ્રાને ઘેર આવીયાએ ॥૪॥ શેઠાણો કહે
તામરે, શિષ્ય તુમે કેહના,શે કાજે આઠ્યા
છહાં એ ॥૫॥ આર્ય સુહસ્તિના શિષ્યરે
અમે છીએ શ્રાવિકા, ઉઘાને ગુરુ છેતિહાં
એ ॥૬॥ માગું છું તુમ પાસરે, રહેવા

સ્થાનક, પ્રાસુક અમને દીજીએ એ ॥૭॥
 વાહનશાળ વિશાળરે. આપી ભાવશું
 આવી ઈહાં રહીજીએ એ ॥૮॥ સપરિવાર
 સુવિચારરે, આચારજી તિહાં, આવી સુખે
 રહે સદા એ ॥૯॥ નલિની ગુહમ અધ્યય
 નરે, પહેલી નીશા સમે ભણે, આચારજી
 એકદાએ ॥૧૦॥ ભદ્રા સુત ગુણવંતરે,
 સુખી સુરોપમ, રૂપવંત રળીયામણે એ
 ॥૧૧॥ અયવંતિ સુકુમારરે, સાતમી ભુ
 મિકા, પામ્યો સુખ વિલસે ધણુંએ ॥૧૨॥
 નિરૂપમ નારી બત્રીશરે, રૂપે અપરૂપરા
 શશીવયણો, મૃગલોચણી એ ॥૧૩॥ કહે
 જિનહૃદય વિનોદરે, પરમ પ્રમોદશું, લીલા
 લાડે અતિ ધણી એ ॥૧૪॥

॥ દુહો ॥

પ્રથમ નિશા સમયે મુનિ, કરિ પડિ-
ક્રમણું સાર ॥ આલોચણુ આલોચતાં,
કુમાર સુણ્યો તેણિવાર ॥૧॥ રાગ રંગે
ભીનો રહે, અવર નહિ કોઈ આજ, લેવો
દેવો માતાવણું, કુમાર વડો શિરતાજ ॥૨॥

॥ ઢાળ રજી ॥

(માયા મોહે દક્ષિણ મેલાઈ. એ દેશી)

મધુર સ્વરે મુનિવર કરે હોજી, સુત્ર
તણીરે સજઝાય ॥ શ્રવણે સુપરે સાંભળી,
હોજી, આવી કુમરને દાય ॥ અયવંતીસુ-
કુમાર સુણી ચિત્તલાય ॥૧॥ એ આંકણી ॥
વિષય પ્રમાદ તજી કરી, હોજી, તન મન વ-
ચન સગાય ॥ એ સુખ મેં કિહાં અનુભવ્યા,
હોજી, જે કહે મુનિવર રાય ॥જયગારા॥
કુમર કરી એમ શોચના હોજી, એઠો

ધ્યાન લગાય ॥ હૃદયમાંહી વિચારતાંહોજ,
 રોમ રોમ ઉદ્ભસિત થાય ॥ અય૦ ॥૩॥
 ધ્મ ચિંતવતાં ઉપન્યું હોજ, જતિસમ-
 રણ જ્ઞાન ॥ આવ્યો તિહાં ઉતાવળો
 હોજ, ધરતો મન શુભ ધ્યાન ॥અય૦॥
 ૪॥ ગુરનાં ચરણ કમળ નમી હોજ, બેઠો
 મનને કોડ ॥ ભગવંત ભદ્રાસુત અહું
 હોજ, પુછું બે કરજોડ ॥અય૦॥૫॥ નલિ-
 ની ગુલ્મ વિમાનમાં હોજ, તુમે સુખ
 જાણો કેમ ॥ સૂરિ કહે જિન વચનથી હો
 જ, અમે જાણું છું એમ ॥અય૦॥૬॥
 પુરવ ભવે હું ઉપન્યો હોજ, નલિની
 ગુલ્મ વિમાન ॥ તે સુખ મુજને સાંભર્યું
 હોજ, જતિ સમરણ જ્ઞાન ॥અવ૦॥૭॥ તે
 સુખ કહો કેમ પામીયે હોજ, માહરે તેહ

શું, કામ કૃપાકરી મુજને કહેા, હોજી માહરે
 તેહ શું કામા અયઁાટા ॥ એ સુખ મુજને
 નવિ ગમે હોજી, અપૂર્વ સરસ વિમાન
 ક્ષીરોદધિ જળ કિમ ગમે હોજી, જ્યેષ્ઠ
 કીધો પયપાન ॥ અયઁાટા ॥ એટલા દિન
 હું જાણતો હોજી. મેં સુખ લહ્યાં શ્રીકાર
 મુજ સરીખો જગ કોઈ નહિ હોજી, સુ-
 ખીયો ઇણે સંસાર ॥ અયઁા ૧૦ ॥ હવે મેં
 જાણ્યાં કારમાં હોજી, એ સુખ કળ કિં-
 પાક ॥ કહે જિનહર્ષ હવે કહેા હોજી,
 કિમ પામું તે નાક ॥ અયઁા ૧૧ ॥

॥ દુહા ॥

એ સંસાર અસાર છે, સાચો સ્વર્ગ-
 નો દ્વાર ॥ ત્રીન જ્ઞાન ઘટમેં વસે, સુખ
 તણે નહિ પાર ॥ ૧ ॥ રચણ મોતી તિહાં
 ઝળહળે, કૃષ્ણાગર ધ્રમકાર ॥ તાલ મૃ-

દંઝ દુંદભિતાણુ, નાટકનો નહિ પાર ॥૨॥

॥ દાળ ૩૭ ॥

(તું કુળદેવી સેવી સદા. એ દેશી)

સંયમથી સુખ પામીએ, જાણો તુમે
નિરધાર ॥ કુમરજી ॥ સુર સુખનું કહેવું
કિશું, લહિયે શિવ સુખ સાર ॥ કુમરજી
સંયમ ॥૧॥ એ આંકણી ॥ નર સુર સુખ
એણે જીવડે, પામ્યા અનંતી વાર ॥ કુમ-
રજી ॥ નરપતિ સુરપતિ એ થયો, ન
લહી નૃપતિ લગાર ॥ કુમરજી ॥ સંયમ ૦
॥૨॥ કાગ લિંબોળી પ્રિય કરે, પરિહરે
મીઠી દ્રાખ ॥ સુગુરજી ॥ નલિની ગુદમ
વિભાજનો, મુજને છે અભિલાષ ॥ સુગુ-
રજી ॥ સંયમ ॥૩॥ તે ભણી મુજશું મયા
કરી, ગુરજી ચારિત્ર ॥ સુગુરજી ॥

લીલ ઝીસી હવે કીજીએ, લીજીએ વ્રત સુખ-
 નિત્ર સુગુરજ સંયમ૦ ॥ ૪ ॥ શ્રી આચાર-
 જ એમ કહે, હજીય અછેતું બાળ કુમરજ;
 તું લીલાનો લાડણો, કેસિગર્ભ સુકુમાળ ॥
 કુમરજ ॥ સંયમ૦ ॥ ૫ ॥ દીક્ષા દુક્કર
 પાળવી, પંચ મહાવ્રત ભાર ॥ કુમરજ ॥
 માથે મેર ઉપાડવો, તરવો જળધિ અપાર
 ॥ કુમરજ ॥ સંયમ૦ ॥ ૬ ॥ મીણુ તણે
 દાંતે કરી, ત્રોહચણા કોણુ ખાય ॥ કુમરજ ॥
 અગ્નિ ફરસ કોણુ સહી શકે, દુક્કર વ્રત
 નિરમાય ॥ કુમરજ ॥ સંયમ૦ ॥ ૭ ॥
 કુમર કહે પ્રભુ સાંભળો, દુઃખવિણુ સુખ
 કિમ થાય ॥ સુગુરજ ॥ અહ્ય દુઃખે બહુ
 સુખ હવે, તે તો દુઃખ ન ગણાય ॥ સુગુરજ
 સંયમ૦ ॥ ૮ ॥ તપ કરવો અતિ દોહલો,

સહેવા પરિસહ ધોર ॥ કુમરજી ॥ કહે
 જિનહર્ષ સુભટ થઇ, હણવા કર્મ કઠોર
 ॥ કુમરજી ॥ સંયમ ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

કુમાર કહે મુનિરાયને, વંદૂ બે કર
 જોડ ॥ શુરા નરને સોહલું, ઝુઝે રણમેં
 દોડ ॥ ૧ ॥ તે માટે મુજ દીજીએ, સંયમ
 ભાર અપાર ॥ કર્મ ખપાવું સદ્ગુરે, પામુ
 ભવજળ પાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી ॥

(કપુર હોય અતિ ઉજળોરે. એ દેશી.)

કર જોડી આગે રહી રે, કુમર કહે
 એમ વાણ ॥ શુરાને શું દોહિલું રે, જે
 આગમે નિજ પ્રાણ ॥ મુનીસર, માહરે

વ્રત શું કાજ ॥ મુજને દીઠાં નવિ ગમેરે,
 ઋદ્ધિ રમણી એ રાજ ॥ મુની૦ ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ સાચાં કરી જાણ્યાં હતાં
 રે, કાચાં સહુ સુખ એહ ॥ જ્ઞાન નયણ
 પ્રકટયાં હવે રે, હવે હું છંડીશ તેહ ॥
 મુની૦ ॥ ૨ ॥ દુક્કર વ્રત ચિર પાળવાં
 રે, તે તો મેં ન ખમાય ॥ વ્રત લેઈ અણુ-
 સણુ આદરે, કષ્ટ અલગ જેમ થાય ॥
 મુની૦ ॥ ૩ ॥ જે વ્રત લીએ સુગુર કહે
 રે, તો સાંભળ મહા ભાગ ॥ ઘેર જઈ
 નિજ પરિવારનીરે, તું તો અનુમતિ માગ
 ॥ મુની૦ ॥ ૪ ॥ ઘેર આવી માતા ભણી
 રે, અયવંતી સુકુમાળ ॥ કોમળ વયણે
 વીનવેરે, ચરણે લગાડી ભાલ ॥ માતાજી
 માહરે વ્રતનું કામ. ॥ ૫ ॥ અનુમતિ ઘો

પ્રત આદરં રે, આર્યં મુહસ્તિ ગુરૂ પાસ
 ॥ નિજ નરભવ સફળો, કરં રે, પૂરો
 માહરી આશ ॥ માતાજી ॥ ૬ ॥ મૂરખ
 નર જાણે નહિ રે, કાણુ લાખેણી જાય ॥
 કાળ અચિંત્યો આવશેરે, શરણુ ન કોઈ
 થાય ॥ માતાજી ॥ ૭ ॥ જેમ પંખી
 પંજર પડ્યો રે, વેદે દુઃખ નિશ દિન ॥
 માયા પંજરમાં પડ્યો રે, તેમ હું વિશવા
 વીશ ॥ માતાજી ॥ ૮ ॥ એ ભંધન મુજ
 નવિ ગમેરે, દીઠાં પણ ન સુઠાય ॥ કહે
 જિન હર્ષ અંગજ ભણીરે, સુખીયો કર
 મોરી માય ॥ માતાજી ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

આ કાયા આશાશ્વિતા, સંઝાય
 જેહવો વાન, અનુમતિ આપો માતાજી,

પાસું અમર વિમાન ॥ ૧ ॥ કેનાં છેડું
કેનાં વાછડું, કેહનાં માયને બાપ ॥ પ્રાણી
જશે એકલો, સાથે પુણ્યને પાપ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ પ મી ॥

(વાત મ કાઢો હો વ્રત તણી, એ દેશી)

॥ હોહા ॥

માય કહે વચ્છ સાંભળો, વાત સુ-
ણાવી એસી રે ॥ સો વાતે એક વાતડી,
અનુમાત કોઈ ન દેશીરે ॥ માય ॥ ૧ ॥
એ આંકણી. ॥ વ્રત ર્યું તો ર્યો નાનડો,
એ શી વાત પ્રકાશી ॥ ધર જાયે જિણ
વાતથી, તે કેમ કીજે હાંસીરે ॥ માય ૦
॥૨॥ કેણે ધુતારે ભોળવ્યો, કે ભુરકી કેણે
નાખીરે ॥ બોલો અવળા બોલડા, દીસે

છબી મુખ ઝાંખીરે ॥ માય૦ ॥ ૩ ॥
 તું નિશ દિન સુખમાં રહ્યો, બીજી વાત
 જાણી રે ॥ ચારિત્ર છે વચ્છ છે દોહિલું,
 દુઃખ લેવું છે તાણીરે ॥ માય૦ ॥ ૪ ॥
 ભુખ તૃષા ન ખમી શકે, પાણી વિણ
 પળજાયરે ॥ અરસ નીરસ જળ ભોજને,
 બાળવી નિજ કાયરે ॥ માય૦ ॥ ૫ ॥
 ઇલાં તો કેમળ રેશમી, સૂવું સોડ ત-
 ળાધરે ॥ ડાભ સંથારો પાથરી ભુંચે સૂવું
 છે ભાધરે ॥ માય૦ ॥ ૬ ॥ આછાં પહેરણુ
 પહેરવાં, વાવા દિન દિન નવલારે; તિહાં
 તો મેલાં કપડાં, ઓઢવાં છે નિત્ય પહેલાં
 રે ॥ માય૦ ॥ ૭ ॥ માથે લોચ કરાવવો,
 રહેવું મલિન સદાધરે ॥ તપ કરવા અતિ
 આકરા,વરવી મમતા ન કાંઈ રે ॥ માય૦

॥ ૮ ॥ કઠિણ હૈયું તે એ સહે, તે દુઃખ
તેં ન ખમાય રે ॥ કહે જિન હર્ષ ન
કીજીએ, જિણ વાતે દુઃખ થાય રે ॥
માય૦ ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

કુમર કહે જનની સુણો, મુનિ વઠિ
બળદેવ ॥ સંયમથી સુખ પામિયા, તે સુ-
ણને સુખ હેવ ॥ ૧ ॥ અર્જુનમાળી
ઉદ્ધર્યો, દ્રઢ પ્રહારી સોય ॥ પરદેશી
વગી રોહોણો, માત સુણાવું તોય ॥ ૨ ॥
સમદાંદ હુએ સમકિતી, સંયમ સુરસુખ
લીન ॥ કેઇ તર્યાં વળી તારશે, મુજમન
હુઓ પવીત્ર ॥ ૩ ॥ એકજ અંગજ
માહરે, તું પણ આદરે એમ ॥ કિમ

આપું હું અનુમતિ, સ્નેહ તુટે કહે
કેમ ॥ ૪ ॥

॥ લાલ છઠી ॥

(લાલ રંગાવો વરનાં મોળીયાં. એ દેશી)

હવે કુમર ધર્યું મન ચિંતવે, તે મુ-
જને કોઈ નાપે શિકારે ॥ જે જાતિં છું
વિણ અનુમતે, તો ગુરુ ન દીયે દીક્ષારે
॥ હવે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ નિજ હાથે
કેશ લોચન કીધો, ભલો વેષ જાતિનો
લીધારે ॥ ગૃહવાસ તજ્યો સંયમ ભજ્યો,
નિજ મન માન્યો તેમ કીધારે ॥ હવે ॥
૨ ॥ ભદ્રા દેખી મન ચિંતવે, એ તો
વેષ લઈને બેઠારે, એહને રાખ્યાં શું હવે,
જસીયે મીઠા ભણી એ ઠારે ॥ હવે ॥ ૩ ॥

વચ્છ સાંભળ તેં એશું કીયો, મુજ આ-
 શલતા ઉન્મૂળોરે ॥ તુજ મુખ દેખીસુખ
 પામતી, દેઈ જાય છે દુઃખની શુળીરે ॥
 હવે ॥ ૪ ॥ તુજ નારી બત્રીશે બાપડી,
 અબખાને જોવનવંતીરે ॥ કુલવંતીરહેતી
 નિશ દીને, તું મુખ સામુ નિરખંતીરે ॥
 હવે ॥ ૫ ॥ રંગે રહેતી તાહરે મન ઉપરે,
 તુજ વયણુ કદી નવિ લોપ્યેરે ॥ અવગુણ
 પાખે એ નારિશું, કહેને શા માટે કોપ્યે
 રે ॥ હવે ॥ ૬ ॥ એ દુઃખ ખમ્યું જાશે
 નહિ, પણ જોર નહિ તુજ કેડેરે ॥ જિન
 હર્ષ ભદ્રા નારી મળી, આંખડીયે આંસુ
 રેડે રે ॥ ૭ ॥

॥ દોહા ॥

બત્રીશે નારી મિત્રી, કહે પિયુને સુ-

વિચાર ॥ વય લઘુતા રૂપે ભક્તિ, શો
 સંયમનો ભાર ॥ ૧ ॥ વ્રત છે કરવત
 સારિખાં, મન પવન સમાન ॥ બાવીશે
 પરિસહ સહે, વચન અમારો માન ॥ ૨ ॥
 મયગળ હંત જે નીકળ્યા, તે કિમ પાછા
 જાય ॥ કરમ સુભટ દૂરે કરી, પહોંચવું
 શિવપુર ઠાય ॥ ૩ ॥

॥ દાળ ૭મી ॥

(ઘરે આવોજી આંભો મોરીયો, એ દેશી)

અનુમતિ દીધી માયે રોવતાં, તુજને
 થાઓ કેડ કલ્યાણુરે ॥ સફળ થાઓ
 તુજ આશાડી, સંયમ ચઢજે સુપ્રમાણુરે ॥
 અનુ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કુમરતણાં વં-
 છિત રૂપ્યાં, હૃદયો નીજ ચિત્ત મઝારે ॥

આઁયો ગુર પાસે ઉમહો, સાથે પરિવાર
 અપારે ॥ અનુ૦ ॥ ૨ ॥ સદગુરનાં ચ-
 રણ કમળ નમી, ભાષે કરજોડી કુમારે
 રે ॥ પ્રવહણુ સમ ગુર મુજ ભણી, સંસાર
 સમુદ્ધી તારોરે ॥ અનુ૦ ॥ ૩ ॥ આચા-
 રને ઉચ્ચરાવીયાં, વ્રતપંચ સહુ સાખેરે
 ॥ ધન ધન એવાં જોણે સુખ તજ્યાં, નર
 નારી મળી એમ ભાખેરે ॥ અનુ૦ ॥ ૪ ॥
 ભદ્રા કહે આચારજ ભણી, તુમને કહું
 છું કરજોડરે ॥ જાળવજો એને રૂડી પરે,
 મુજ કાળજડાની કેરેરે ॥ અનુ૦ ॥ ૫ ॥ તપ
 કરતાં એને વારજો, ભુખ્યાની કરજો
 સારોરે ॥ જનમારે દુઃખ જાણ્યું નથી,
 અહમિંદ તણે અવતારોરે ॥ અનુ૦ ॥ ૬ ॥
 માહરે આથી પોથી એ હતી, દીધી છે

તુમચે હાથરે, હવે જિમ જાણો તેમ જાણ-
 ને, વાહલી માહરી ઓથરે ॥ અનુ० ॥ ૭ ॥
 સાંભળ સુત જે વ્રત આદર્યું, તે પાલજે
 નિરતિચારે ॥ દૂષણ મ લગાડીશ વ્રત
 જાણી, તું જેમ પામે ભવ પારે ॥ અનુ
 ॥ ૮ ॥ ધન્ય ગુર જેહનો એ શિષ્ય થયો,
 ધન્ય માત પિતા કુળ જસરે ॥ જેહને
 કુલ એ સુત ઉપન્યો, ઇમ બોલાવી જશ
 વાસરે ॥ અનુ० ॥ ૯ ॥ એમ કહી ભદ્રા
 પાછી વળી, દુઃખણી વહુઅરો લેઈ સા-
 થરે ॥ જિન હર્ષ અત્રપ જસ માછલી,
 ઘેર આવી થઈ છે અનાથરે ॥ અનુ० ॥
 ॥ ૧૦ ॥

॥ દુહા ॥

ઘેર આવી સાસુ વહુ, મન માન્યો

ઉદાસ, દિપક વિણ મંદિર કિશો, પિયુ
 વિણ સ્ત્રીની રાશી ॥ ૧ ॥ પિયુ વિણ પલક
 ન રહી શકું, સેજ લગે મુજ ખાય ॥ પ-
 ત્થર પડે ભુયંગકો, તળઈ તળઈ જવ
 જાય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ટમી ॥

(પ્રાહુણી દેશી)

સદ્ગુરજી હો, કહું તુમને કરજોડ
 ચિર ચારિત્ર પળે નહિ ॥ સદ્ગુરજી હો,
 તપ કિરીયા નવિ થાય, કમં ખપે જેહથી
 સહી ॥ સં ॥ ૧ ॥ સદ્ગુરજી હો તુમચી
 અનુમતિ થાય, તો હું અણસણ આદરું
 સદ્ગુરજી હો, થોડા કાળ મઝાર, કષ્ટકરી
 શિવપદ વરું ॥ સં ॥ ૨ ॥ મુનિવરજી

હો ॥ જમ સુખ થાયે તુજ, તેમ કરો
 દેવાણુપિયા ॥ મુનિ૦ ॥ ગુરુને ચરણે
 લાગી, સહુ શું ખામણુડાં કીયાં ॥ મુનિ ॥
 ૩ ॥ આઁયો જહાં સમશાન, બળે મૃતક
 વન્હિ ધગધગે ॥ મુનિ૦ ॥ બિહામણે
 વેકરાળ, દેખતાં મન ઊભગે ॥ ૪ ॥
 ॥ મુનિ૦ ॥ પિતૃવન ઇણે નામે, દિસે યમ
 વન સારિખો ॥ મુનિ૦ ॥ કાંટાળા તિહાં
 રખ, કુર કંથેરી સારિખો ॥ મુનિ૦ ॥ આ-
 ઁયો તિણુ વન માંહે, તિહાં આવી અણુ
 સણુ કર્યું ॥ મુનિ૦ ॥ કાંટ વિંધાણુ
 પાય, તતક્ષણુ લોહી જરહ રહ્યું ॥ ૬ ॥
 મુનિ૦ ॥ પગ પીંડો પારનાળ, લોહી
 પાવસ ઉત્તહયો ॥ મુનિ૦ ॥ સોભાગી
 સુકુમાળ, કઠણુ પરિસહ આદર્યો ॥ ૭ ॥

મુનિ૦ ॥ શુક્રસ્તવ તિથિવાર, કિધો અ-
રિહંત સિદ્ધને ॥ મુનિ૦ ॥ ધર્માચારજ
ધ્યાનજ ધર્યું જિન હર્ષ ભલે મને ॥ મુનિ
॥ ૮ ॥

॥ દોહા ॥

વંદન આવી ગોરડી, પ્રાતસમય
ગુરુ પાસ ॥ કરજોડી મુખથી વદે, વાહન
દોસે તાસ ॥ ૧ ॥ મુનિ કહે અનુમતિ
લહી, કાઠિસગ્ગ રહ્યો સમશાન ॥ મન
ધૃચ્છા ધર પામીયો, પહોત્યો દેવ વિમાન
॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ દ મી ॥

(ધોખીડા તું ધોજે મનનું ધોતીયુંરે, એ દેશી)

તિથુ અવસર એક આવી જંબુકી
રે, સાથે લેઈ પોતાનાં બાળરે ॥ ભક્ષ કર-

વાને હશ દિશે ફિરે, અવળી સવળી
 દેતી ફાળે ॥ તિણું ॥ ૧ ॥ એ આંકણી
 વરણ રૂધીરની આવી વાસનારે, બાળ
 સહિત આવી વન માંહેરે ॥ પૂરવ વૈર
 સંભારી શોધતીરે, ખાવા લાગી પગથું
 સાહીરે ॥ તિણું ॥ ચટ ચટ ચુટે દાંતે
 ચામડીરે, ગટ ગટ ખાયે લોહી માંસરે ॥
 બટ બટ ચર્મતણાં બટકાં ભરેરે, ત્રટત્રટ
 તોડે નાડો નસરે ॥ તિણું ॥ ૩ ॥ પ્રથમ
 પ્રહરે તે જંબુક જંબુકીરે. એક ચરણનું
 ભક્ષણ કીધરે ॥ તો પણ તે વેહનાયે કાયો
 નહિરે, બીજે પ્રહરે બીજે પગ લીધરે ॥
 તિણું ॥ ૪ ॥ ખાયે પિંડો સાથળ ત્રાડી
 રે, પણ તે ન કરે તલભર રિવરે ॥ કાયા
 માંડ અશાશ્વતી રે, તૃપ્તિ થાયો એહથી

જવરે ॥ તિણુ ॥ ૫ ॥ ત્રીજે પ્રહરે પેટ
 વિદારિયું રે, જાણે કર્મ વિદાર્યાંએરે,
 ચોથે પ્રહરે પ્રાણ તજ કરીરે, નસિની
 ગુહમ લહ્યાં મુખ તેણરે ॥ તિણુ ॥ ૬ ॥
 સુર વંદોને તાસ શરીરનોરે, મહીમા કરે
 અનેક પ્રકારે ॥ કહે જિન હર્ષ તેણે અ-
 વસર મળોરે, વંદણુ આવી સઘળી ના-
 રે ॥ તિણુ ॥ ૭ ॥

॥ દોહો ॥

ગોરો સખિ ઝાંખી થઈ, આવી ન-
 ગરો મઝાર ॥ મુખ કમળાણું માલતી,
 સાસુ દેખે તેણીવાર ॥ ૧ ॥ કુળમાં કેળા
 હળ થયો, મંદીર ખાવા ધાય ॥ તનભો-
 ગી જોગી હુએ, કરમ કરે તે થાય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૧૦ મી ॥

(ભણે દેવકી કેણે ભોળવ્યા, એ દેશી)

વાંદી પૂછે ગુર ભણી, અમચો દીસે
 નહિ ભરતાર પૂજ્યજી ॥ કિહાં ગયો મુનિ
 તે કહો, ઉપયોગે કહે તેણીવાર ॥ કામિ-
 ની ॥ વાંદી૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આ-
 વ્યા હતા પોહત્યા તિહાં, દુઃખ પામી
 મરણ સુણેય ॥ કામિની ॥ વાંદી૦ ॥ ૨ ॥
 હીયડું પીટે હાથશું, ઉપાડે શિરના કેશ
 ॥ કામિની ॥ વીલવે પિયુ વિણ પદમણી,
 સસ્નેહી પામે કલેશ ॥ કામિની ॥ વાંદી૦
 ॥ ૩ ॥ એટલા દિનમાં દીત્ર હતી, વ્રત-
 ધારી હતો ભરતાર ॥ પૂજ્યજી ॥ એટલું
 કહી સુખ અમતણું, સાંસ્યું નહીં કર-

તાર ॥ પૂજ્યજી ॥ વાંદી ॥ ૪ ॥ અમે મન
 માંહે જાણતી, દેખીશું દરિસણ નિત્ય
 ॥ પુજ્યજી ॥ ચરણ કમળ નિત્ય વાંદશું
 ચિંતવતી ઇણીપરે ચિત્ત ॥ પુજ્યજી ॥
 વાંદી ॥ ૫ ॥ દૈવે દોધું રંડાપણું, હવે
 અમે થયાં અનાથ ॥ પુજ્યજી ॥ મનમાં
 દુઃખ કહીયે કેહને, અમચા પડ્યા ભુંઠ
 હાથ ॥ પુજ્યજી ॥ વાંદી ॥ ૬ ॥ શું તમને
 કહીયે રિશ્યું, હમને હુઓ સંતાપ ॥
 પુજ્યજી ॥ દુઃખ કહીયે કેહને હવે, અમ-
 ચાં પુરણ પાપ ॥ પુજ્યજી ॥ વાંદી ॥ ૭ ॥
 ઉભી પસ્તાવો કરે, નાંખતી મુખ ની-
 શ્વાસ ॥ કામિની ॥ કહે જિન હર્ષ ધરે
 ધરે ગદ્ય, બત્રિશે થઈ નિરાશ ॥ કામિની
 ॥ વાંદી ॥ ૮ ॥

॥ દુહો ॥

ધણિપરે ઝુરે મોરડી, તિમ ઝુરે વળી
માય ॥ મોતતણી ગતિ વંકડી, જોડથી
દુર્ગતિ થાય ॥ ૧ ॥ જિમ જિમ પિયુ
ગુણ સાંભરે, તિમ તિમ હૃદય મોઝાર ॥
દુઃખ વિરહે સુખ હોય કિહાં, નિહુર થયો
કિરતાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૧૧ મી ॥

(દેખો ગતિ દેવનીરે, અથવા ગજરાજની દેશી)

દુઃખભર બત્રીશે રાવતીરે, ગદ ગદ
બોલે વચન ॥ પરલોકે પહોત્યા સહીરે
સાસુ તુમ પુત્ર રતન ॥ દેજો મુને મુજ-
રા રે અરે સાસુના જાયા, અરે નણહીના
વીરા, અરે અમુલક હીરા, અરે મનમો-
હનગારા, અરે પ્રીતમ પ્યારા, દેજો મુને

મુજરેરે ॥ ૧ ॥ ઓ આંકણી ॥ ભદ્રા
 સુણી દુખણી થઈરે, પુત્ર મરણનિ વાત
 વાર પહાર દુઃખ નિર્ગમીરે; પહોતી
 તિણે વન પરભાત ॥ દેજો ॥ ૨ ॥ કંથેરી
 વન હુંહતાંરે, પુત્ર કલેવર દીઠ ॥ નારી
 માય રોઈ પડીરે નયણે જળધારા નીઠ
 ॥ દેજો ॥ ૩ ॥ હીયડા ફાટે કાં નહિરે,
 જીવી કાંઈ કરેશ ॥ અંતર જામી વાહ-
 લારે, તેતો પહોત્યો પરદેશ ॥ દેજો ॥ ૪ ॥
 હીયડા તું નિહર થયુંરે, પહાણુ જડયું કે
 લોહ ॥ ફીટ પાપી ફાટયું નહીરે, વહાલા
 તણે વિચ્છોહ ॥ દેજો ॥ ૫ ॥ હીયડું હણું
 કટારિયેરે, જીંજીં અંગારે દેહ ॥ સાંભ-
 બતાં ફાટયું નહીરે, તો ખોટો તાહરો નેહ
 ॥ દેજો ॥ ૬ ॥ ઘણી પરે ઝુરે ગોરડીરે,

તિમહી જ ઝુરે માય ॥ પિયુ પિયુ મુખથી
કરી રહીરે, બપૈયા મૂર જિમ જાય ॥ દેજો
॥ ૭ ॥ દુઃખભર સાયર ઉલટયોરે, છાતીમાં
ન સમાય ॥ પ્રેત કારજ સુતનું કિયુરે,
જન હર્ષ હિયે અકળાય ॥ દેજો ॥ ૮ ॥

॥ દોહા ॥

વૈરાગ્યે મન વાળયો, સમજવે તે
આપ ॥ હૈયે હટકયો હાથકર, હવે મત
કરો વિલાપ ॥ ૧ ॥ એક નારી ઘર રા-
ખીને, સાસુ સહિત પરિવાર ॥ ગુરનાં
ચરણ નમી કરી, લીધો સંયમ ભાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૧૨ મી ॥

(રાજકુમર બાઈ લલો લરતાર, અથવા મોરી
બહિની રે. દેશી)

ક્ષિપ્રા તટે ઉભી રહેરે, માય ચિતા

બળતી જોય ॥ આંસુ ભીનો કંચુઓ તિહાં,
 રહે નિચોય નિચોય ॥ મોરી વહુઅર, એ
 શું થયું રે અકાજ ॥ ગયો મુજ ધરથી રાજ
 ॥ મોરી૦ ॥ હું દુઃખણી થઈ છું આજ
 મોરી૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ એ ધર મં-
 દિર કેહનાંરે, કેહની એ ધનરાશી ॥ પુત્ર
 વિના સૂનાં સહુરે, કેહી જીવિત આશ ॥
 મોરી૦ ॥ ૨ ॥ દીસે સહુ એ કારમાંરે, વિણ-
 સતાં કાંઈ ન વાર ॥ સંધ્યા રાગ તણી
 પરેરે, કારમો સહુ પરિવાર ॥ મોરી૦ ॥ ૩ ॥
 બાજ બાજગર તણીરે, દીસતી જેમ અ-
 મૂલ્ય ॥ દિવસ ચારકા પેખણારે, અંતે
 ધૂળકી ધૂળ ॥ મોરી૦ ॥ ૪ ॥ માતા પિતા
 સુત કામિનીરે, સંયોગે મળિયાં આય ॥
 વાયે મળ્યાં જેમ વાદળાંરે, વાયે વિંખેરી

જય ॥ મોરી ॥ ૫ ॥ સુપન માંહે જેમ
 રાંકડોરે, ધન પામી હુઓ શેઠ ॥ જાગી નિ-
 હાળે ઠીકરે, ભાંયું માથા હેઠ ॥ મોરી૦
 ॥ ૬ ॥ સ્વપ્ન જેમ અશાશ્વતાંરે, સહુ
 દેખાય છે એહ ॥ કહું જિન હર્ષ વૈરાગીયાં
 રે, સાસુ વહુઅર તેહ ॥ મોરી૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાળ ૧૩ મી ॥

(સુણ બહેની પીથુડા પરદેશી. એ દેશી.)

ભદ્રા ધર આવી એમ ભાષે, ગર્ભ-
 વતી ધર રાખેરે ॥ અન્ય વધુ પહોતી ગુર
 પાસે, વ્રત અમૃતરસ આખેરે ॥ ભદ્રા૦ ॥
 ૧ ॥ એ આંકણો ॥ પંચ મહાવ્રત સૂઘાં
 પાળે, દ્વષણ સઘળાં ટાળેરે ॥ દુક્કર તપ
 કરી કાયા ગાળે, કળિમળ પાપ પખાળેરે
 ॥ ભદ્રા૦ ॥ ૨ ॥ અંતકાળે સહુ અણસણ

લેઈ, તજ ઔદારિક દેહીરે ॥ દેવલોકનાં
 સુખને લેહી, ચારિત્રનાં રૂળ એહીરે ॥ ભદ્રાં
 ॥ ૩ ॥ કેડે ગર્ભવતી સુત જોયો, દેવળ
 તેણે કરાયોરે ॥ પિતા મરણને ઠામે સુહા-
 યો, અયવંતી પાસ કહાયોરે ॥ ભદ્રાં ॥
 ૪ ॥ પાસ જિણેસર પ્રતિમા થાપી, કુમતિ
 લતા જડ કાપીરે ॥ કીર્તિ તેહની ત્રિભુ-
 વન વ્યાપી, સૂરજ જેમ પ્રતાપીરે ॥ ભદ્રાં
 ॥ ૫ ॥ સંવત સત્તર એકતાલીશે, શુક્લ
 અષાઠ કહીશેરે ॥ વાર શનિશ્ચર આઠમ
 દિવસે, કીધી સજ્જાય જગીશેરે ॥ ભદ્રાં
 ॥ ૬ ॥ અયવંતી સુકુમાર મલાવે, મધુર
 સ્વરે ગુણ ગાવેરે ॥ તે જિન હર્ષ દીપે
 વડદાવે, શાંતિ હર્ષ સુખ પાવેરે ॥ ભદ્રાં
 ॥ ૭ ॥ ધૃતિ ॥

૨૮. રાત્રી ભોજનની સજ્જાથ.

પુન્ય સંયોગે નરભવ લાધ્યો, સાધ્યો
આતમકાજ, વિષયારસ જાણો વિષ સ-
રોખો, એમ ભાંગે જિનરાજરે ॥ પ્રાણી
રાત્રા ભોજનવારો. આગમવાણી સાચી
જાણી, સમકાત ગુણ સહિનાણીરે ॥ પ્રા-
ણી રાત્રિ ભોજન ॥ ૧ ॥ અભક્ષ બાવી-
શમાં રચણી ભોજન, દોષ કહ્યા પરધાન;
તેણે કારણ રાતેમત જમજો, જો હોય હેડે
સાનરે, પ્રાણી ॥ ૨ ॥ દાન સ્નાન યુક્તને
ભોજન, એટલાં રાતે ન કીજો; એ કરવાં
સૂરજની સાખે, નીતિ વચન સમજી જરે
પ્રાણી ॥ ૩ ॥ ઉત્તમ પશુ પંખીપણ
રાતે, ટાળે ભોજન ટાણે, તુમે તો માનવી
નામ ધરાવો, કેમ સંતોષ ન આણીરે ॥

પ્રાણી૦ ॥ ૪ ॥ માખી જુ કીડી કેળીયા
 વડો, ભોજનમાં ને આવે; કેઢ જલોદર
 વમન વિકળતા, એવા રોગ ઉપાવેરે
 પ્રાણી૦ ॥ ૫ ॥ છન્નુ ભવ જીવ હત્યા
 કરતાં, પાતક જેહ ઉપાયું, એક તળાવ
 ફાડતાં તેટલું, દુષણ સુગુર ખતાવ્યુંરે
 પ્રાણી૦ ॥ ૬ ॥ એકોત્તર ભવ સર ફાડ્યા
 સમ, એક દવ દેતાં પાપ; અદ્વોત્તરભવદવ
 દોધા જિમ, એક કુવણિજ સંતાપરે પ્રા-
 ણી૦ ॥ ૭ ॥ એકસો ચુમાળીસ ભવલગે
 કીધાં, કુવણિજના જે દોષ, કુડું એક ક-
 લંક હીયંતાં, તેહવો પાપનો પોષરે પ્રાણી૦
 ॥ ૮ ॥ એકસો એકાવન ભવલગે દીધાં,
 કુડાં કલંક અપાર; એકવાર શીળખંડ્યા
 જેહવો, અનરથનો વિસ્તારરે પ્રાણી૦ ॥

૯ ॥ એકસો નવાણું ભવલગે ખંડ્યાં,
 શિયળ વિષય સંબંધ, તેહવો એક રાત્રી
 ભોજનમાં, કર્મ નિકાચોત બંધરે પ્રાણીં
 ॥ ૧૦ ॥ રાત્રી ભોજનમાં દોષ ધણું છે,
 કહેતાં નાવે પાર, કેવલી કહેતાં પાર ન
 પાવે, પૂરવ કોઈ મઝારે પ્રાણીં ॥ ૧૧ ॥
 એહવું જણીને ઉત્તમપ્રાણી, નત ચઉ-
 વિહાર કરીજે, માસે માસે માસખમણનો,
 લાભ એણીવધ લીજેરે પ્રાણીં ॥ ૧૨ ॥
 મુનિવસ્તાની એહ શીખામણ, જે પાળે
 નરનારી. સુરનર સુખ વિલાસીને હોવે,
 મોક્ષ તણા અધીકારીરે પ્રાણીં ॥ ૧૩ ॥

૨૯. દીવાની સજ્જાય.

॥ ઢાળ ૧ ॥

દશ ધારાદિવો કહ્યો એ, મુત્રસિદ્ધાં-

તની શાખ, ભવોક જીવ સાંભલોરે, અધારે
 ખુણે બે કહોએ, ઉંચી નિચીજાણુ, પુરવ
 પશ્ચિમ બે કહીરે, ઉત્તર દક્ષિણ જાણુ.
 ॥ ૧ ॥ કેઈ દિવામાં પડવા ગયોરે, કેઈ
 બલે દિવાહેઠ, ભવિકં કેઈ ચોટયો કે-
 ડીએરે કેઈક ઝાળે જપલાઇ જાય. ભવિ-
 કં એવું જાણી દયા પાલજેરે, એ છે
 પહેલી ઢાલ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૨ ॥

એક અજ્ઞાની ઇમ કહે, મને ન આવે
 અંધારે ઉંધ, પોતે સુખે સુધ રહ્યોમાંહે
 બલેરે પતંગીયા જીવ, અજ્ઞાની દિવો બલે
 સારી રાત ॥૧॥ એક અજ્ઞાની ઇમ કહે,
 મને પડીરે દીવાની ઢાલ, સોડ વાલીને

સુધ રહ્યો, માંહી બલેરે છકાય અજ્ઞા૦ ॥
 ૨ ॥ નાના મચ્છરીયા કુદડા, એતો તડ
 તડ ધાણીરે થાય, મોટા મચ્છરીયા પુદડા,
 તેને બહોલીરે પીડા થાય. અજ્ઞા૦ ॥ ૩ ॥
 દશ પ્રાણ પોતાતણા, મચ્છર પુદાના આઠ
 પ્રાણ. પ્રાણવાલા પોતાતણા, એતો પ્રાણ
 જીવનો આધાર અજ્ઞાની૦ ॥ ૪ ॥ વનમાં
 બાંધો પાંચ પારધી, ઘેરે માંડો દીવાનો
 ઢાંક, એરે જીભ્યાની લાલચે, એતો જીભે
 સ્વાદે જાય. અજ્ઞાની૦ ॥ ૫ ॥ જલચર
 માંહે હતો તારે, હતી અંધારી રાત, નવ-
 કોટી રહ્યો રાભડે એતો ભુલી ગયો એ
 વાત. અજ્ઞાની૦ ॥ ૬ ॥ આંખ દુઃખે પો-
 તાતણી, ત્યારે થરથર ધ્રુજે દેહ, પરપીડા
 નવી જાણીએ. એતો અજ્ઞાની ઢાલ ॥

અજ્ઞાની૦ ॥ ૭ ॥ વીર કહે સુણે ગાયમા
 અજ્ઞાનીનો નવ આવે પાર, ભારે કરમી
 જીવડો એતો નીશ્વે નરકે જાય અજ્ઞાની૦
 ॥ ૮ ॥ વીર કહે સુણે ગાયમા અજ્ઞાનીનો
 આળ્યો પાર, હલવા કરમી જીવડો, એતો
 નીશ્વે મોક્ષે જાય. અજ્ઞાની દીવો બલે સારી
 રાત ॥ ૯ ॥ દીવાની સજ્જાય બોલતાં,
 જ્ઞાન ઘટમાંહે પ્રગટય રિદ્ધિ વીજય પં-
 ન્યાસનો શિષ્ય મોહન વીજય ગુણ ગાય
 અજ્ઞાની૦ ॥ ૧૦ ॥

૩૦. શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજાર્ષિની સજ્જાય.
 પ્રણમુ તમારા પાય પ્રસન્નચંદ્ર પ્રણમુ
 તમારા પાય, રાજછોડી રળીમણુ'રે જાણી
 અસ્થીર સંસાર. વૈરાગે મન વાળીયુ'રે,
 લીધો સંયમ ભાર પ્રસન્ન૦ ॥ ૧ ॥ સમ-

શાને કાઠિસ્સગ રહીરે, પગ ઉપર પગ
 ચઢાય, બાહુ બે હિંચા કરીને, સુરજ
 સામી દ્રષ્ટી લગાય, પ્રસન્ન ॥ ૨ ॥ દુર્મખ
 દુત વચન સુણીરે, કોપ ચઢ્યો તાકાળ,
 મનશું સંગ્રામ માંડીયોરે, જીવ પડ્યો છે
 જંજળ પ્રસન્ન ॥ ૩ ॥ શ્રેણીક પ્રશ્ન પૂછે
 તીસેરે, સ્વામી એહની ગતી શું થાય,
 ભગવંત કહે હમણું મરે તો, સાતમી
 નરકે જાય. પ્રસન્ન ॥ ૪ ॥ ક્ષણ એક આં-
 તરે પુંછીયુંરે, સરવારથ સિદ્ધ વિમાન,
 વાજ દેવની દુંદુભીરે, ઋષી પામ્યો કેવલ
 જ્ઞાન પ્રસન્ન ॥ ૫ ॥ પ્રસન્નચંદ્ર ઋષી
 સુગતે ગયારે. શ્રી મહાવીરના શિષ્ય, રૂપ
 વિજય કહે ધન્ય. ધન્ય. દીઠા એ પ્રત્યક્ષ ॥
 પ્રસન્નચં ॥ ૬ ॥

શ્રી સ્થુતિભદ્રની સજ્જાય.

લાછલદે માત મતાર, બહુ ગુણ રયણ
ભંડાર આજહો, ભોગીરે રમે રંગ ભર
રૂડી નારીશું જી ॥ ૧ ॥ ભર યોવન વય
માંહી, માતા મયગલ માંહી આજહો,
જલેરે સરોવર કોશ્યા કેરડે જી ॥ ૨ ॥ અહ-
નિશ કરે રે કલ્તોલ, કોશ્યા શું રંગરેલ
આજહો ખેલેરે કલ્તોલ મોહન માળીયેજી
॥ ૩ ॥ સ્થુતીભદ્રશું બહુ નેહ, એક જીવને
દોય દેહ આજહો જાતીરે ન જાણો રમતાં
રાતડી જી ॥ ૪ ॥ ઇણ અવસરે નીજ તાત,
મરણ તણાં સુણી વાત આજહો એવુંરે
જાણીને સંજમ આદર્યોજી ॥ ૫ ॥ કોશ્યા-
લહી આદેશ, વિચરે દેશ વિદેશ આજહો,
ઝુરીરે વાલ્હી ભવીયણ વીરહણી એકલી

જી ॥ ૬ ॥ કુણુ દેશે અંધોત કુણુ પીરસે-
 ધૂત ઘોત આજહો કેશરીયે વાઘેરે કસ
 કુણુ ખાંધશેજી ॥ ૭ ॥ સહજ સુંવાત્રી સેવ,
 મુક્રી મારા મનડાની હેજ આજહો પીયુ-
 ડારે પનોતો સાથમે પોઢતો જી ॥ ૮ ॥ જે
 વીણુ દિવસ ન જાય. ક્ષીણુ વરસસો થાય
 આજહો વાતારે. વીચ્છોદ્યાં કહો કોણુ
 મેલવેજી ॥ ૯ ॥ હમિ જપતાં બહુ માસ
 સ્થુલીભદ્ર ચતુર ચોમાસ. આજહો આ
 બ્યેરે ઉલટ ધરી કોશ્યા આંગણેજી ॥ ૧૦ ॥
 હરખ હોયે તીને દીન, તે જાણે જગદીશ
 આજહો નયણે રે રંગીલે કોશ્યા પાયે
 પડીજી ॥ ૧૧ ॥ ખટરસ સરસ આહાર,
 પડીલાભે તેણીવાર, આજહો, કોશ્યારે
 હરખે નવનવા નેહશું જી ॥ ૧૨ ॥ પહે-

રી સોલ શણુગાર, ચતુરા છેલભરી નાર
 આજહો, બોલેરે અમીરસ વયણુ સોહા-
 મણુજી ॥ ૧૩ ॥ જે આગલ શીરંભ, દેખી
 રૂપ અચંભ આજહો, થંભ્યારે સુરી
 સરખા દેવજી ॥ ૧૪ ॥ નવી ભેદ્યો મુનિ
 સોહ શીલવંત મોહે ધીર આજહો, ચો-
 રાસી ચોવોશી નામ લખાવીયોજી ॥ ૧૫ ॥
 સ્થુતીભદ્ર મુની નીરદોષ, જેણે પ્રતી-
 બોધો કોશ આજહો દીધીરે સ્નેહે સમકિત
 સુખડીજી ॥ ૧૬ ॥ એ સ્થુતીભદ્ર ચરિત્ર,
 ભણુતાં જન્મ પવીત્ર આજહો પામીરે
 લખ્ખીતીલા લક્ષ્મી ધણીજી ॥ ૧૭ ॥

શ્રી સુંદરીના આંખીલની સજ્જાય.

(સુણુ મેરી સજ્જની રજ્જની ન જાવેરે એ દેશી)

સરસ્વતી સ્વામીની કરો સુપસાયરે,

સુંદરી તપનો ભણું સજ્જનયરે, ઋષભ-
 દેવતણી અંગજનતરે, સુંદરીની સુનંદા
 માતરે, ભવિજન ભાવે એ તપ કીજેરે,
 મનુષ્યજનમનો લાહો લીજેરે ॥ ૧ ॥ ઋ-
 પભદેવે જળ દીક્ષા લીધીરે, સુંદરીને
 આજ્ઞા નવી દીધીરે, ભરતરાય જળ પટ
 ખંડ સાધ્યેરે, સુંદરીએ તપ માંડી આ-
 રાધ્યેરે; સાઠ હજાર વર્ષ લગે સારરે,
 આંખીલ તપ ઝીધા નિર્ધારરે, ભવિં ॥
 ॥ ૩ ॥ ચૈાહ રતનને નવ નિધાનરે, લાખ
 ચોરાશી હાથીનું માનરે લાખ ચોરાશી
 જેહને વાજરે, ભરતરાય આવ્યા તખ
 ગાજરે ભવિં ॥ ૪ ॥ ભરતરાય મોટા નર-
 દેવરે, દોય સહસ યક્ષ કરે સેવરે, અયો-
 ધ્યા નગરી એ ભરતજી આવ્યારે, મહી-

લા સર્વે મોતીડે વધાવ્યારે ભવિં ॥૫॥ આ
 કુણ દિસે દુખળ નારીરે, સૌ કહે સુંદરી
 બહેન તુમારીરે; કહે તુમે એને દુખળી
 કીધીરે, મુજ બેનડીની ખખર ન લીધીરે
 ભવિં ॥૬॥ સહુ કહે આંબેલનો તપ
 કીધારે, સાઠ હજાર વરસ પ્રસિધ્ધારે જાઓ
 તુમે બેનડી દીક્ષા પાળોરે, ઋષભદેવનું
 કુળ અજવાળોરે, ભવિં ॥૭॥ ભરતરા-
 યની પામી શિક્ષારે સુંદરી એ તવ લીધી
 દીક્ષારે કર્મ ખપાવીને કેવલ પામીરે,
 કાન્તિવિજય પ્રણમે શિર નામીરે ભવિં
 ॥ ૮ ॥

પૈસાની સજ્જાય.

પૈસા પૈસા પૈસા તારી વાત લાગે
 પ્યારીરે, રાત દિવસ પૈસાને માટે ભટકે

નરને નારીરે, પૈસાં ॥૧॥ ભણવું ગણવું
 પૈસા માટે પૈસો ઘેબર ધારોરે, પૈસાથી
 બાલુડાં છાનાં પૈસે મોહટીયારીરે, પૈસાં
 ॥૨॥ પૈસાથી પરમેશ્વર નાના પૈસો દેવ
 વેચાવેરે, પૈસાની પુજારી દુનીયા પૈસા
 નાચ નચાવે પૈસાં ॥૩॥ હીંસા ચોરી
 પૈસા માટે પૈસો સર્વે વહાલુંરે, આજીજી
 પૈસાને માટે, વેણ બોલવું કાલુંરે પૈસા ॥૪॥
 પૈસા માટે નોકર રહેવું; પૈસા માટે શેઠારે
 પૈસા માટે રાજરેયત, પૈસા માટે વેઠારે
 ॥૫॥ પૈસા આગત્ત ગુર નકામા પૈસા
 માટે દોડેરે; પૈસા માટે ગાંડો ઘેતો, પૈસો
 માથું ફોડેરે, પૈસાથી વહાલા છે બાપા,
 પૈસા માટે છાપારે, પૈસાના લોભે છે ટંટા.
 યુદ્ધે કાપં કાપારે, પૈસા ॥૭॥ પૈસાથી દુરે

જે રહેતા તે જન સાચા ત્યાગીરે, બુદ્ધિ-
સાગર નીર લોભી જન મુનિવર છે વૈરા-
ગીરે ॥ ૮ ॥

શ્રી બાર વ્રતની સજ્જાય.

ગૌતમ ગણધર પાપ નમી જે, સુગુર વચન
હૈયડે ધરીજે, એણીપેરે પ્રાણી બારે વ્રત કીજે
॥ ૧ ॥ પહેલે જીવદયા પાળી જે. તો નિરોગી
કાયા પામી જે, એણીં ॥૨॥ બીજે મૃષાવાદ
ન કીજે, દીઠું અણુદીઠું આગ ન દીજે. એણીં
॥૩॥ ત્રીજે અદત્તા દાન ન લીજે, પડયું વિસર્યું
હાથ ન લીજે. એણીં ॥૪॥ ચોથે નિર્મળ
શિયળ પાલીજે, રત્ન પાવડીએ મુક્તિ મુખ
લીજે એણીં ॥ ૫ ॥ પાંચમે પરીચ્છદનું માન
કરીજે, પાંચે ઇન્દ્રિય પોતાવશ કીજે. એણીં
॥૬॥ છઠે દિશીનું માન કરીજે, પચ્ચખાણુ કર્યા
ઉપર પાપ ન દીજે. એણીં ॥ ૭ ॥ સાતમે

સચ્ચિત્તનું ત્યાગ કરીજે, સચ્ચિત્ત મીશ્રનો આહાર
 ન લીજે. એણીં ॥ ૮ ॥ આઠમે અનર્થ દંડ
 ન દીજે, હીંસા તણે ઉપદેશ ન દીજે. એણીં
 ॥૯॥ નવમે નીર્મળ સામાયક કીજે, અત્રતિને
 આવકાર ન દીજે. એણીં ॥૧૦॥ દશમે દેશ-
 વગાશિક કીજે, એક આસને બેસી ભણીજે.
 ॥ ૧૧ ॥ અગીયારમે પોસહ વૃત કીજે, છઠ્ઠાય
 જીવને અભયદાન દીજે. એણીં ॥૧૨॥ બારમે
 અતિથિ સંવીભાગ કીજે, સાધુ સાધવીને સુજતું
 દીજે. એણીં ॥૧૩॥ સંલેખણનો પાઠ ભણીજે
 પાદપોગમ અણુસણ કીજે. એણીં ॥ ૧૪ ॥
 દશ શ્રાવકે સંથારો કીધો, મનુષ્ય જનમનો
 લાહો લીધો. એણીં ॥૧૫॥ બારે વ્રત એણીપેરે
 કીજે, નરક તિર્યચનાં બારણાં દીજે. એણીં
 ॥૧૬॥ કાન્તિવિજય ગુરૂ એણીપેરે બોલે, નહિ
 સાધુ સાધવીને તોલે એણીં ॥૧૭॥ સંપૂર્ણ.

જાહેર ખબર.

અમારે ત્યાંથી જૈન ધર્મની હસ્તલિખિત પ્રતો તથા છાપેલી પ્રતાકારની સંસ્કૃત, પ્રાકૃત માગધી પોથીઓ અને સંસ્કૃત પ્રાકૃત હિંદિ તથા ગુજરાતી ભાષાના દરેક જાતના પુસ્તકો કિફાયત ભાવે મળશે.

—તદુપરાંત—

ઉન, ચરવળા કટાસણા, સાપડા, નવકાર-વાળીઓ; સિદ્ધચક્રના ગટા તથા સામાયિક કરવાની ૪૮ મીનીટની તથા ૬૦ મીનીટની ઘડીઓ તથા રંગીન રેશમ તથા તીર્થોના રંગીન નકશાઓ તથા ફોટાઓ વગેરે છુટક તથા જથ્થાબંધ મળી શકશે.

લખો :

મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ,
દોશીવાડાની પોળ-અમદાવાદ.

